

Prosjektkatalogen 2025

La lyset skinne

Misjonssambandet

Misjonssambandet er en evangelisk misjonsorganisasjon på luthersk grunn med visjonen Verden for Kristus.

Misjonssambandet er opptatt av å formidle det kristne budskapet i ord og handling og driver et omfattende arbeid i Afrika, Asia og Sør-Amerika, samt i Norge.

I denne katalogen blir du bedre kjent med Misjonssambandets arbeid rundt om i verden.

Om katalogen

På presentasjonssidene av de internasjonale feltene finner du en oversikt over prosjektene Misjonssambandet driver på det aktuelle feltet, og kostnadene for disse. Summene inkluderer administrasjonsutgifter og skolegang for utsendingenes barn.

Mye av Misjonssambandets arbeid foregår i det vi kaller sensitive områder, og vi kan av sikkerhetsmessige grunner ikke alltid oppgi fullt navn på folk og steder.

Flere av prosjektene drives i samarbeid med, eller med støtte fra, Norea, Wycliffe og SIL international (tidligere Summer Institute of Linguistics). Disse prosjektene er merket.

En del av Misjonssambandets bistandsarbeid drives med støtte fra Norad. Denne støtten er inkludert i totalsummen. Prosjektene som støttes av Norad, er merket.

Hvis prosjektsummen blir dekket opp, går overskytende gaver til annet arbeid i samme land.

Misjonssambandets arbeid i Norge er organisert annerledes enn på misjonsfeltene. Derfor finner du ikke en egen prosjektoversikt for dette arbeidet i prosjektkatalogen. Få et lite innblikk i arbeidet i Norge på s 62-63.

Les mer om hvordan du kan gi til Misjonssambandets misjonsarbeid på s 66-67.

Tusen takk for forbønn og gaver!

FOTO: UNSPLASH.COM

La lyset skinne

«La lyset deres skinne for menneskene, så de kan se de gode gjerningene dere gjør og prise deres Far i himmelen.» (Matt 5,16)

Lyset har alltid vært et viktig symbol i kristen tro. Det lyser opp i mørket, viser vei og gir håp til dem som famler. I en verden fylt av uro, nød og urettferdighet, er vårt oppdrag å være lysbærere – ikke bare i ord, men også i handling.

Denne prosjektkatalogen er en invitasjon til å ta del i arbeidet med å spre lys til de som trenger det mest. Gjennom bistands- og misjonsprosjekter kan vi være med og vise Guds kjærlighet i praksis: Ved å gi rent vann til tørste, skolegang til barn som lengter etter en fremtid og omsorg til de mest sårbare blant oss.

Å «la lyset skinne» handler ikke bare om å gi materiell hjelp. Det handler også om å dele evangeliet om Jesus, han som sier: «Jeg er verdens lys! Den som følger meg, skal ikke vandre i mørket, men ha livets lys» (Joh 8,12). Lyset vi bærer, er ikke vårt eget. Det er Hans nåde, kjærlighet og sannhet som kan bringe håp og forvandling til verden.

Vi håper denne katalogen vil inspirere deg til å være med oss i dette oppdraget. Sammen kan vi la lyset skinne i mørket og være vitner om Guds grenseløse nåde og kjærlighet.

Gunnar Bråthen
Generalsekretær

Innhold

- 4 Indonesia
- 10 Japan
- 16 Midtøsten
- 18 Mongolia
- 24 Nord-Afrika
- 30 Sentral-Asia
- 36 Stor-Kina
- 42 Sør-Amerika
- 48 Vest-Afrika
- 54 Østlige Afrika
- 62 Norge

Redaksjon:
Elise Haugland
Leif Thomas Gjerde
Narve Jonas Nystøyl

Grafisk design:
Margaret Aambø Mathisen
Ni Zeng

Forsidefoto:
Tom Tiepermann - unsplash.com

 Norsk Luthersk Misjonssamband

Norsk Luthersk Misjonssamband
Sinselveien 25
0572 Oslo

22 00 72 00
nlm.no
info@nlm.no

Kontonummer 8220 02 90131
Vipps 700 000
gi.nlm.no
giver@nlm.no

Trykk: Ålgård Offset AS

Misjonssambandets arbeid i Indonesia har et totalbudsjett på 9,2 millioner kroner.

I år er det femti år siden vi startet arbeidet i Indonesia. Arbeidet vokser stadig, og i tillegg til våre egne utsendinger har vi i dag nærmere 40 lokalt ansatte, fordelt på to lokale organisasjoner. Den sterke lokale forankringen er både oppmuntrende og betryggende, og vi ser at de i stor grad selv bærer og utvikler arbeidet videre. Vi er allikevel avhengig av og takknemlig for muligheten til fortsatt å ha flere utsendinger på felt. Utsendingene jobber tett sammen med de lokale og er også med å bryte ny mark. Men vi må være kloke og forsiktede, da lover og regler endrer seg fort og det kan være krevende for utsendinger å få oppholds- og arbeidstillatelse.

Misjonssambandet satser særlig på å være til stede blant tre av Indonesias mange unådde folkegrupper. Bistandsprosjektene retter seg spesielt mot disse gruppene og mot sårbare grupper og lokalsamfunn. Vi har også et spesielt søkelys på psykisk helse i Indonesia, da dette er en av de mest sårbare og neglisjerte gruppene i landet. Misjonssambandet jobber i partnerskap med lokale myndigheter, kirke o.a. Vi utvikler også forskjellig materiell og kurs for ulike grupper. I tillegg er Indonesia blitt en av spyspissene inn mot BaM (Business as Mission).

Fra mørke til lovsang

I et av områdene Misjonssambandet arbeider er det mye fedredyrking og mørke krefter, men også i dette finner lyset fram og nye folk blir kristne.

Tekst og foto: «Maria»

Vi bor på Chiliøya, her har det lenge vært utsendinger fra flere land, men i det området vi bor, er det tidligere ingen utsendinger som har villet bo. Det har blitt for vanskelig og tøft. Kulturen er rå, og det er mye åndelig mørke og animisme blandet med majoritetsreligionen. Det har også vært et område kjent for veldig mye kriminalitet. Etter hvert har området blitt en turistdestinasjon, spesielt for surfere, og mange «expats» (utenlandske fastboende) som driver ulike foretak har flyttet hit. De drar også med seg mye «bagasje» fra sine hjemland, og det er mulig de føler det som et fristed å komme til et område som ikke dømmer dem for hardt.

GÅR BØNNETURER

Opp gjennom årene har det blitt bedt veldig mye for denne delen av øya, og team og små grupper har dratt hit med jevne mellomrom for å gå bønneturer og bygge relasjoner. Til tross for at det har vært

vanskelig å bosette seg her, har mange blitt minnet om å be for dette området. Nå er det tre enheter som bor her, der to av oss er fra Norge.

Gjennom å drive business får vi muligheten til å være til stede på en naturlig måte i dette området, og vi får en naturlig inngangsport til kontakt med ulike mennesker: ansatte og deres familier, lokale rundt i området og «expats». Vi får også ta imot flere grupper fra Norge, der mange er troende ungdommer. Noen er her lenger enn andre, men de får alle muligheten til å komme i kontakt med folk, være et vitne og be for menneskene her.

Vi har blitt minnet så mange ganger om kraften i bønn, og Gud har vist oss så mange ganger at Han går foran oss og baner vei. Lignelsen om såmannen (Mark 4, 3-9) er noen vers som stadig har fulgt oss, at vi er satt til å være disse såmennene, og til å være trofaste og tålmodige i det Gud har satt oss til å gjøre. Gud kaller oss til ulike oppgaver, og akkurat nå er vi sendt hit for å så, for at noen andre senere kan høste.

FØRSTE DÅP

Den siste tiden har jeg vært så velsignet at jeg har fått se fruktene av et arbeid

Det har blitt bedt mye for denne delen av øya.

... og jeg har blitt vist konkret at Gud har vært der hele tiden, det er Han som gir vekst, og Han gjør under hver dag.

som har holdt på lenge. Et team har jevnt og trutt, med litt sporadiske pauser, reist til en landsby et stykke fra der vi bor. De begynte å komme til dette området for omtrent ti år siden. De har bedt for denne landsbyen og blitt kjent med noen lokale nøkkelpersoner som de jevnlig har hatt kontakt med. Nå i vår ble det første ekteparet derfra døpt og bekjenner Jesus som sin Herre og Frelser. Det er også en annen dame der som har tatt imot, men hun vil så gjerne vente med å bli døpt til mannen også er klar for det. Det er også et par andre som blir disippelgjort, både et ektepar og en ung mor. De er så nysgjerrige og spørrende, og ønsker ofte å bli bedt for, både for helbredelse fra ulike plager og sykdommer, men også over vanskelige

situasjoner. Hun ene har opplevd å bli helbredet, og etter det gikk hun rundt til naboene og oppmuntret dem også til å ta imot forbønn i navnet til «Isa al Masih», Jesus.

Hun ene som venter med å bli døpt, «Ibu Putri», har laget en egen lovsang fra da hun leste fra Salme 23 og 119,105, da disse versene gav henne så mye trøst og glede. Hun har sunget denne sangen for oss et par ganger vi har vært samlet. Det er så sterkt å høre henne synge, for det høres ut som tonene kommer rett fra hjertet.

Sammen med en av utsendingene har hun lyst til å oversette små bibeltekster til sitt stammespråk, slik at flere kan forstå.

Det er så lett å miste litt troen på kraften i bønn, tilstedeværelse og effekten av å dele små drypp fra Ordet blant de man møter. Jeg har flere ganger tatt meg selv i å undervurdere Gud. Å tenke at det kommer aldri til å skje en vekkelse her. Så har jeg likevel møtt meg selv i døra, og jeg har blitt vist konkret at Gud har vært der hele tiden, det er Han som gir vekst, og han gjør under hver dag. Han jobber virkelig i folks hjerter og sinn.

Det vi er med på gjennom det vi gjør er stort. Det har en betydning at vi som troende vitner er til stede og sammen blant folk som bor her. Vi må være tålmodige, jobbe jevnt og trutt og være trofaste i den jobben vi er satt til å gjøre.

Dahlia (i midten) arbeider som frivillig på den lokale helsestasjonen og deler videre av sin kunnskap.

FOTO: BELIA

Som liten hadde Dahlia en drøm om å bli lærer. Hun arbeidet hardt og målrettet mot dette. Dessverre hadde ikke familien økonomi til å sende henne på universitet, og drømmen brast. Siden dette har Dahlia hatt dårlig selvtillit. Hun har holdt seg mest inne, selv noen av naboene visste ikke hvem Dahlia var.

Meldte seg som frivillig. Dette endret seg i for to år siden. Det begynte med at hun noe nølende meldte seg som frivillig på den lokale helsestasjonen hvor Misjonssambandet har prosjekt. Her fikk hun oppgaver hun trivdes med og kunne vokse i. Hun møtte Misjonssambandets prosjektarbeidere som hjalp henne i gang.

Prosjektet ga Dahlia kunnskap gjennom kurs og praktisk opplæring. Hun fikk bygget opp selvtilliten sin, og prosjektarbeiderne viste henne viktigheten av å ha gode medarbeidere på helsestasjonen.

Fra enkeltperson til lokalsamfunn. Gjennom arbeidsoppgaver og opplæring har hun lært viktigheten av vaksiner, hygiene og kosthold for seg og sine barn. – Selv om jeg ikke fikk muligheten til å bli lærer, så har jeg gjennom min jobb på helsestasjonen fått mulighet til å tilegne meg kunnskap og dele denne med mine naboer og landsbyboere. Selv uten en universitetsutdanning kan jeg bety en forskjell, sier Dahlia.

Misjonssambandets arbeid i Deli Serdang utgjør en forskjell for enkeltpersoner, som videre kan få bety en forskjell for hele lokalsamfunnet sitt. Dahlia har blitt inspirert til å spre sin kunnskap videre og vil i årene framover bidra til at den generelle helsen i hennes landsby vil bli bedre og bedre. Alt dette gjennom et møte med og støtte fra ansatte i Misjonssambandets prosjekt.

Mathias Espeland

Novita og Titi arbeider med å styrke de kristne og å spre evangeliet på Mentawai.

FOTO: HENRIK NANDRUP

Evangeliet blant heksedoktor og naturmedisin

En øygruppe, kalt Mentawai-øyene utenfor Sumatra, ligger ubeskyttet midt ute i havet. Her lever folk enkelt og i ett med, og i takt med, naturen. Folk livnærer seg på fiske og lever fra hånd til munn, med ris, kokosnøtter, bananer og larver som viktige komponenter. Her er ofte regn, og ikke sjelden blir det flom. Den nokså primitive livsstilen langt ute i havet gjør også at stammekulturene er godt bevart. Naturmedisin og heksedoktor er det første man oppsøker om man har et problem, så synkretisme er også vanlig.

Til stede med lokale ansatte. Misjonssambandet er til stede med to lokalt ansatte som jobber sammen med lokale menigheter. Siden 2017 har Misjonssambandet hatt arbeid på Mentawai. På denne øya har de en relativt sett stor kristen befolkning, selv om de fortsatt er en minoritet. – Det er fortsatt mange mennesker her som ikke har hørt evangeliet om Jesus. Gjennom vår tilstedeværelse får

samfunnet på Mentawai høre og tro på Jesus som sin frelser, sier Novita, en av våre to ansatte på øya.

Vanskeligere forhold for kristne. Øyene ligger i en provins hvor det blir vanskeligere og vanskeligere forhold for kristne og den muslimske befolkningen får mange fordeler. Det har i senere tid vært forsøk på, og planer om, å innføre sharia-lovgivning i dette området. Misjonssambandets rolle er å mobilisere lokale kristne til å gå videre med evangeliet og også styrke disippelgjøring av barn og unge, slik at disse ikke så lett blir konvertert til islam for å få jobb inne i byen på Sumatra. I tillegg til å jobbe sammen med lokale menigheter driver de lokalt ansatte også kontaktskapende arbeid gjennom lagidretten futsal.

– Vi ser at gjennom arbeidet blir barn og unge engasjert og ønsker å dele evangeliet med andre, avslutter Novita.

Henrik Nandrup

Indonesia: Takk og be

- Be om at evangeliet må fortsette å nå frem og at de nye troende blir bevart og beskyttet i tro og liv.
- Be om at Gud må bruke oss utsendinger i møte med menneskene rundt oss her i Indonesia og gi oss visdom og frimodighet til å formidle Guds ord i rette tid.
- Be for arbeidet i nytt område rettet mot en unådd folkegruppe, og be for våre to lokalt ansatte som har flyttet langt fra familiene sine for å etablere dette.
- Be for barn og unge som vi møter gjennom vårt arbeid. Be om at de må få bygge en tro som varer, og at de kan bygge Guds rike.
- Be om beskyttelse i, ikke mot forfølgelse og åndskamp og for et fortsatt godt forhold til myndighetene.
- Be for planlegging og oppstart av nye diakonale prosjekter i Indonesia, og be om at våre prosjekter kan få vise mennesker hvor stor verdi de har i Jesus Kristus
- Be om at Gud må vise hvilken retning Misjonssambandet i Indonesia skal utvikle seg.

FOTO: ADRIANNA GEO UNSPLASH

La ærligheten skinne

For vi vil gjerne gjøre det som er rett, ikke bare for Herren, men også for mennesker.

(2 Kor 8,21)

Ærlighet varer lengst. Selv om det av og til kan føles som om den varer i lengste laget, for ærlighet kan også være ubehagelig, og noen ganger kan det føles som om sekundene snegler seg av gårde, når du står midt i et valg eller må si de vanskelige tingene. Men ærligheten varer virkelig lengst – av og til lenger enn man tror.

«Snakk sant til hverandre», formaner Paulus, (Ef 4,25) og «Bli ikke trette av å gjøre det som er rett og godt!» (2 Tess 3,13) Det er noe spesielt med å møte mennesker som

våger å være ærlige. Ærlige om livet, om vanskeligheter, om egne svakheter og om ting man ikke kan gå god for eller er villig til å akseptere. Det føles ekte. Autentisk. Troverdig. Og det gjør vitnesbyrde deres troverdig.

Det er noe trygt med å møte ærlighet, selv når det er ubehagelig. Akkurat som når livet vårt møter lyset fra Guds ord. Det er et avslørende lys, men det er trygt. For det er kjærlig. Vær det lyset i møte med andre – i ærlighet.

Narve Jonas Nystøyl

Prosjektene

Vil du støtte arbeidet?
Bli fast giver eller gi en gave på gi.nlm.no

Evangelisering

Kr 3 mill.

Menighet

Misjonssambandet ønsker å styrke arbeidet i lokale kirker i Indonesia. Gjennom programmet «Use Your Talents» får kirkemedlemmer hjelp til å se og bruke sine egne ressurser og talenter i utvikling av kirken og lokalsamfunnet. Ansatte fra Misjonssambandet underviser i dette programmet.

Vi har også ansatte utplassert på to strategiske plasser på Sumatra. Her arbeider vi strategisk inn mot kirkeene, for å utruste og engasjere til utadrettet misjon og samtidig motvirke den sterke påvirkningen islam har i området og rettet mot lokal kristen ungdom.

Lokal misjon

Misjonssambandet er med i et nettverk der målet er at kirker, organisasjoner og enkeltmennesker skal være med på å gjøre disipler i alle de 236 unådde folkegruppene i Indonesia. 155 millioner av om lag 270 millioner innbyggere i Indonesia er å regne blant de minst nådde med evangeliet. Misjonssambandet er direkte til stede i to av de minst nådde folkegruppene. Vi støtter flere nasjonale utsendinger og utrufter lokale tjenere til å innta «nytt land».

Barn og ungdom

Kr 2,5 mill.

«Kids for Christ»

Misjonssambandet ønsker å utruste for kristent barne- og ungdomsarbeid i landet. Vi har et team bestående av sju lokale ansatte som sammen med utsendingene jobber med å nå den neste generasjonen med evangeliet, med

slagordet «Kids for Christ». Det blir gitt ut bøker og søndagsskolehefter til bruk i kirkeene, som selges og distribueres i hele Indonesia. Vi arrangerer også seminarer og workshops og driver kursing i bl.a. dukketeater for å formidle evangeliet. Vi gir ut kristen barnemusikk og bruker ulike digitale kanaler for å nå bredere ut med kristent innhold. Teamet drar på misjonsreiser, arrangerer leirer og arbeider ukentlig på et dagsenter for barn, hvor de blant annet spiller fotball, har bibelgrupper, deler ut mat og lærer barn og foreldre om barns rettigheter, kristen tro og å dele videre. Det neste året skal vi starte opp to nye prosjekter, disse skal blant annet fokusere på å utruste menigheter til fortsatt satsning på barn og unge.

Helse

Kr 1,5 mill.

Prosjektene er Norad-støttet.

Psykisk helse

Psykiske lidelser er sterkt stigmatisert i Indonesia, og helsetilbudet for denne gruppa er dårlig. Sammen med det psykiatriske sykehuset i Medan har Misjonssambandet utviklet et rehabiliteringsopplegg som kan gi et verdig liv for mennesker med psykiske lidelser i distriktet.

Prosjektet arbeider for å redusere stigma og styrke rettighetene til psykisk syke, og arbeider også for at lokalsamfunnet, familier og det psykiatriske sykehuset skal sette psykisk helse på dagsorden. Målet er at psykisk sykdom skal bli møtt på lik linje med fysisk sykdom, og at folk med psykiske lidelser skal bli møtt der de er og få den behandlingen de har behov for.

Mor-barn-helse

Misjonssambandet har fått en helt spesiell status blant hjelpeorganisasjonene i Nord-Sumatra. Vi er respektert, og våre ideer og løsninger blir lyttet til og fulgt opp. I år skal vi i gang med et nytt prosjekt. Dette prosjektet tar det beste fra våre forrige prosjekter og ønsker å gjøre ting enda bedre. I vårt nye prosjekt skal vi arbeide inn mot helsestasjoner i åtte landsbyer. Målet er at disse helsestasjonene blir foregangsinstusjoner i området. Misjonssambandet skal tilby undervisning, oppstartshjelp og inspirasjon til å utbedre alle deler av helsestasjonen. Våre ansatte har spesialkompetanse innen mor-barn-helse og undervisning. Vi vil gjennom å overføre denne kompetansen til de lokale ansatte utbedre helsestasjonene fra innsiden.

Vaksinasjon, hygiene og ernæring

Bevisstheten om vaksinasjon, hygiene og ernæring er lav i deler av Indonesia. Gjennom undervisning og oppfølging omkring disse temaene ønsker Misjonssambandet å gi hjelp til selvhjelp og på den måten bedre helsesituasjonen, særlig for barn og spedbarn. Dette gjøres i samarbeid med helsestasjonene og lokalsamfunnet.

Teologisk utdanning

Kr 1 mill.

Utdanning av kristne ledere

Misjonssambandet ønsker å se indonesiske kristne tent og utrustet til å leve et liv med Jesus. Vi samarbeider med flere kristne skoler, bibelskoler og teologiske høyskoler og bidrar med undervisningspersonell ved behov. Studenter fra sko-

Indonesia

Kontakt:
Mathias Espeland
Stedlig representant

nlmindonesia@nlm.no

Misjonssambandets arbeid i Japan har et totalbudsjett på 8,8 millioner kroner.

Ved første øyekast er Japan et moderne land med tilgang til all verdens teknologiske finurligheter. Men ser man nærmere etter, oppdager man at under overflaten syder det av tradisjonelle verdier og tradisjoner. Selv om de færreste vil kalle seg troende, er båndene til de buddhistiske templene og shinto-helligdommene sterke.

Japan har hatt stabil politisk styring i etterkrigstiden, hvor ett politisk parti har sittet med makten nesten kontinuerlig. Men denne stabiliteten er i ferd med å bli utfordret av en voksende frustrasjon over den politiske ledelsen. Med et sterkt synkende folketall og en eldrebølge, har ikke politikerne maktet å gi folket den trygghet og forutsigbarhet som har preget landet i flere generasjoner.

De første kristne misjonærene kom til Japan i 1549, men fortsatt er det bare ca. en halv prosent evangeliske kristne i landet. En del «utenlandske religioner» har de senere årene skapt bølger i det japanske samfunnet, og det gjør at skepsisen til dette nye er sterkt økende. Når vi samtidig vet at harmoni er den viktigste etiske bærebjelken for japanerne, forstår vi at det er vanskelig for dem å ta et så drastisk valg som å bli kristen.

Misjonssambandet har delt evangeliet med det japanske folk i over 75 år. Gjennom tett samarbeid med Vest-Japan evangelisk-lutherske kirke og andre gode samarbeidspartnere, gleder vi oss over hver enkelt japaner som får møte Jesus.

Tuomas Auvinen underviser i musikk.

FOTO: CHRISTOFFER NÆVDAL

– Styrker og utrunder lekfolket

Det er ikke mange elever ved Kobe Lutherske Bibelinstitut, bibelskolen vår i Japan. Men gjennom 75 år har den utrustet hundrevis av kristne til tjeneste for Kristus.

Tekst: Christoffer Nævdal

Misjonssambandets første misjonærer i Japan ankom i 1949. Bare ett år etter deres ankomst ble Kobe lutherske bibelinstitut (KLBI) grunnlagt. Målet var å utruste japanske kristne til tjeneste og styrke dem i troen. Siden 1988 har skolen vært drevet i samarbeid med vår samarbeidskirke, Vest-Japan evangelisk-lutherske kirke (VJELK).

De fleste studerer ett år ved bibelskolen, men det er også mulig å ta to år. Siden oppstarten har over 800 gått første året, og 200 andre året. De siste årene har antallet studenter gått ned, men vi ser

fortsatt hvor viktig bibelskolen er og ønsker å satse på arbeidet som drives der.

I Norge begynner mange på bibelskole rett etter videregående, men i Japan er det ikke så enkelt å ta seg et slikt «friår». Det tar seg ikke så godt ut på CV-en. Studentene representerer derfor alle aldersgrupper fra unge voksne til pensjonister. I år er det to førsteårsstudenter og to andreårsstudenter. I tillegg er det tolv elever som har meldt seg opp til enkeltemner.

VOKSER I TROEN

Maki Ikegami har vært utsending for VJELK i Hongkong i tolv år. Hun kom nylig tilbake til Japan og begynte som lærer ved bibelskolen. I tillegg til å undervise bruker hun tid på å følge opp de få studentene som bor på internatet. Det kan innebære alt fra å spise måltider sammen til å dra på sykehuset med dem.

– Bibelskolen er en viktig

Kobe Lutherske Bibelinstitutt er fortsatt viktig for å utruste kristne i Japan til tjeneste i Guds rike. FOTO: CHRISTOFFER NÆVDAL

Aina Yamabushi valgte bibelskolen for å bli bedre kjent med Bibelen og håper flere vil gjøre det samme. FOTO: CHRISTOFFER NÆVDAL

Maki Ikegami er opptatt av at flere kvinner kan bli utrustet og inspirert til å bruke nådegavene sine i menigheten. FOTO: PRIVAT

– Jeg har følt at jeg manglet kunnskap, så jeg ville bli bedre kjent med Bibelen.

institusjon for å styrke og utruste lekfolket, forklarer Maki. – Prestene i VJELK vil selvsagt at de av kirkemedlemmene som ønsker det, skal få så mye bibelundervisning som mulig, men de har ikke alltid kapasitet til å undervise dem selv.

VJELK har de siste årene hatt for få prester, og derfor har mange av dem ansvar for flere kirker. Det gir dem veldig travle dager.

– Da er det viktig å ha en bibelskole som kan ta imot mennesker som ønsker å vokse i troen og lære mer om Jesus, fortsetter Maki. – Jeg er opptatt av å få flere i kirken vår til å prioritere et år på bibelskole. Da må vi ha et godt samarbeid med prestene, slik at de snakker varmt om skolen og anbefaler folk å begynne.

UTRUSTER KVINNER

– Hvorfor er bibelskolen viktig for kirken?

– Utrustningen av lekfolket er som nevnt helt essensielt. I tillegg er skolen spesielt viktig for kvinner, sier Maki. – Det er ikke alltid like lett for kvinner å få ansvar og finne sin naturlige plass i kirken, men vi trenger at kvinnene får bidra med sine nådegaver. Så bibelskolen har en viktig rolle i å oppmuntre og utruste kvinner til tjeneste, understreker hun.

VIL LEDE FLERE TIL TRO

Vi spør Aina Yamabushi, en av de to andreårsstudentene, om hvorfor hun valgte å studere ved bibelskolen.

– Jeg kommer ikke fra et kristent hjem, men i tenårene begynte jeg å gå i en kirke, og der var det en kvinnelig arbeider som tok veldig godt vare på meg. Jeg fikk ta imot Jesus og bli et Guds barn, forteller hun. – Jeg er veldig takknemlig til Gud, og til dem som ledet meg til troen. Og så har jeg kjent på at jeg også vil gjøre noe for å lede mennesker til Gud. Men jeg har følt at jeg manglet kunnskap, så jeg ville bli bedre kjent med Bibelen. Da ble det naturlig for meg å søke på bibelskolen, og etter det første året bestemte jeg meg for å gå ett til, for å gå enda mer i dybden. Menigheten min støtter meg og ønsker at jeg skal ta på meg mer ansvar i menigheten når jeg er ferdig med studiene.

– Hva har bibelskolen betydd for deg?

– De grundige bibelstudiene har vist meg ting jeg ikke hadde sett før. Gud taler til meg gjennom undervisningen og hjelper meg til å forstå mer. Jeg skulle bare ønske at flere ville studere her. Dessverre er det ofte en høy terskel for folk å begynne på bibelskole. Mange tenker at det er for spesielt interesserte eller for dem som har kommet langt på troens vei. Det er

veldig synd. Jeg håper at jeg kan få være med på å senke denne terskelen, så flere vil søke seg hit.

MER ENN BARE BIBELFAG

Tuomas Auvinen er utsending for FLOM (Finnish Lutheran Overseas Mission) og underviser musikk ved bibelskolen. Han forteller:

– Akkurat nå lærer studentene å spille ukulele. Målet er at de skal lære seg å spille til lovsangen, så de kan tjene menigheten sin på den måten. For øyeblikket har vi åtte ukulele-studenter. Noen er helt nybegynnere, mens andre kan en del.

Tuomas forklarer at musikktimeene på mange måter også er et diakonalt arbeid, særlig fordi folk i alle aldre melder seg opp til dette faget.

– For eldre studenter kan det å lære seg å spille motvirke demens og andre sykdommer og plager som kommer med alderen. Og dessuten skjerper musikk læreivnen, uansett alder, sier han.

I tillegg til undervisningen besøker musikkstudentene forskjellige institusjoner for å opptre med kristne sanger. Blant annet deltar de på en juletilstelning i et fengsel, og de besøker også for eksempel barnehager.

God stemning på vinterleiren i 2024!

FOTO: MARIUS BERGERSEN

Favner hele familien

Leirarbeid og planlegging av arrangementer i Japan kan noen ganger føles både vanskelig og demotiverende. Det er store endringer i antall deltagere fra gang til gang, og noen ganger ser vi oss nødt til å avlyse, siden ingen er påmeldt. Deltakelsen på barneleirene har særlig gått betydelig ned.

Familieengasjement. Men de siste årene har Compass (ungdomsarbeidet i kirken her i Japan) lagt mer vekt på arbeid som favner hele familien – og familieleirer og arrangementer har blitt en lovende måte å samle mennesker på. Mange japanske barn er nok ikke så vant til å være borte fra foreldrene, og derfor har vi

invitert hele familien. Blant annet har vi arrangert vinterleir på Hiruzen, og sesongbaserte arrangementer som juleverksted i Kobe.

Dette har vist seg å være svært populært, og mange som aldri før har deltatt på noe kristent opplegg, har ønsket å bli med. De fleste deltakerne er fortsatt ikke kristne, noe som gjør leirene til en unik mulighet til å dele evangeliet i en naturlig og imøtekommende atmosfære. Et slikt familiefokus gir en relasjonell tilnærming til misjonsarbeidet, der både foreldre og barn får oppleve håpets og kjærlighetens budskap i fellesskap.

Fremtidshåp. Leirene gir familier muligheten til å tilbringe tid sammen, nyte naturen og delta i aktiviteter som fremmer samhold og refleksjon. Vi håper at disse leirene kan bidra til å bygge relasjoner mellom familier og senke terskelen for å besøke kirken. Vi ønsker at flere i Japan skal få muligheten til å komme inn i fellesskapet.

Vær med og be for Compass sitt arbeid med å nå barn og ungdom i Japan med evangeliet.

Marius Bergersen

Et sted man kan være seg selv

I det siste har Øyvind og jeg lært et nytt japansk uttrykk: «ibasho». Det betyr «et sted der man kan være seg selv». For ungdom i Japan er ikke alltid skolen, hjemmet eller kirken stedet man føler at man kan være seg selv. Forventninger og prestasjonspress kan oppleves krevende for mange. I kirken vår har tallet på ungdommer gått ned den siste tiden. Hva skal man gjøre når ungdommene ikke lenger har tid eller ønsker å komme i kirken?

Øyvind er fra en liten bygd der det var få kristne ungdommer da han selv var ung, og det var ikke så attraktivt for en ungdom å gå på bedehuset. Men han husker godt hvor fint det var å bli invitert hjem til ungdomssamling hos

et kristent ektepar annenhver uke. Der spiste de god mat, hadde ulike aktiviteter, andakt og fellessang.

Vil være et fristed. Dette inspirerte oss til å prøve på noe lignende – å skape et gjestfritt hjem der ungdommer kan få være seg selv. Spille spill, tulle og snakke om det som opptar dem for tiden. Og formidle noe fra evangeliet med et enkelt språk, gjerne ved hjelp av videoer som gjør budskapet lettere å forstå. For vi inviterer både dem som har gått i kirken fra de var små barn, dem som kommer av og til av nysgjerrighet og ikke-kristne venner av dem som går i kirken.

Solveig Barlaup

Hjemme hos Øyvind og Solveig er det rom til å være seg selv. FOTO: ØYVIND BARLAUP

Japan: Takk og be

- Be om at Den hellige ånd må åpne japanernes hjerter for Jesus som eneste vei til frelse.
- Be om frimodighet og glede i tjenesten for våre misjonærer.
- Be om godt samhold og fellesskap mellom misjonærene og godt samarbeid med lederne i samarbeidskirkene.
- Be for alle misjonærbarna, at de må få kjenne på trygghet og glede i hverdagen. Be for dem som står i en flytteprosess, at de faller godt til ro i nye omgivelser. Be om at foreldrene klarer å gi barna tryggheten de trenger.
- Be for Compass, samarbeidskirkens ungdomsarbeid. Be om visdom og frimodighet til å nå nye unge med budskapet om Jesus og samtidig støtte kirken med å følge opp de kristne ungdommene.
- Be spesielt for arbeidet i Compass med fokus på familier.
- Be for menighetsarbeidet i samarbeidskirkene våre.
- Be for studenter og lærere ved bibelskolen og ved seminaret. Be om at studentene må bli fylt av Guds kjærlighet og utrustet til å gå videre med evangeliet. Be også om flere studenter fra vår egen samarbeidskirke.

FOTO: SAULO MEZA UNSPLASH

La herligheten og kjærligheten skinne

Kjærligheten utholder alt, tror alt, håper alt, tåler alt.

(1 Kor 13,7)

Det er noe helt eget med kjærlighet. Den er selve grunnsteinen i skaperverket. Som kristne tror vi at den treenige Gud, som er fra alle tider og til alle tider i hellig og altomfattende fullendelse, skapte verden som et uttrykk for sin herlighet – og et objekt for sin kjærlighet. Med andre ord er kjærlighet det mest naturlige i hele verden, hele skaperverket er bokstavelig talt formstøpt for det.

Vi er skapt for å ære Gud, for å vise hans herlighet og for å elske og bli elsket – og vi er kalt til det. Altså ligger det vi er kalt til – det vi skal gjøre – allerede nedfelt i oss. Vi skal vise hvem Gud er, i hans herlighet og kjærlighet – og det gjør vi, når vi

våger å være oss selv, slik vi er skapt til å være. Gud har formet oss, og når vi holder oss nær til ham, fortsetter han med det – og han møter verden gjennom oss. Og verden er skapt til å gjenkjenne det.

Mange som kommer til tro, ble først kjent med Jesus gjennom kristne de ble kjent med. Ikke sjelden sier de at det var noe annerledes med dem. Det er kjærligheten de snakker om. Den kjærligheten som har formet oss, og som vi er formet for å gi videre. Fordi den bor i oss, når vi holder oss nær til ham som er kjærlighet.

Narve Jonas Nystøyl

Prosjektene

Vil du støtte arbeidet?
Bli fast giver eller gi en gave på gi.nlm.no

Japan

Kontakt:
Ole Bjarne Tråsdahl
Stedlig representant

japan@nlm.no

Teologisk utdanning

Kr 2,5 mill.

Bibelskole og teologiutdanning

I Japan samarbeider Misjonssambandet med Vest-Japan evangelisk-lutherske kirke (VJELK). VJELK vil de neste årene trenge å utdanne mange nye prester, evangelister og ledere til å videreføre arbeidet inn i en ny tid. Her spiller kirkens bibelskole og det teologiske seminaret en stor og viktig rolle. Ved å støtte disse institusjonene håper vi i Misjonssambandet at vi kan stå sammen med dem i denne viktige fornyelsen.

Evangelisering

Kr 2,2 mill.

Menighet

Vest-Japan evangelisk-lutherske kirkes (VJELK) 42 menigheter er spredt rundt om i alt fra millionbyer til små tettsteder på landsbygda. Mange av kirkene drømmer om å være til velsignelse for sine nabolag, men strever med å finne kontaktpunktene til sine naboer. Misjonssambandets utsendinger bidrar inn i menighetenes arbeid på ulike måter, hvor utadrettet kontaktskapende arbeid, bibelstudium og barne- og ungdomsarbeid står i sentrum.

Familie, barn og ungdom

Kr 2,8 mill.

Leirarbeid

I mange år har Hiruzen Bible Camp stått sentralt i vårt barne- og ungdomsarbeid i Japan. Selv om det ikke lenger er like mange leirer som før, spiller Hiruzen en viktig rolle som møtested for kristne som trenger å komme avsides med Jesus.

Ungdomsarbeid

Det hviler et stort og tungt alvor over den japanske ungdomsgenerasjonen, hvor forventningspress fra foreldrene og samfunnet for øvrig er høyt.

Vi ønsker å være nær ungdommene, både med evangeliet om Jesus og med menneskelig omsorg. Gjennom ulike aktiviteter i kirkene og på leirstedet Hiruzen ønsker vi å gi ungdommene et friminutt fra alvoret som henger over livene deres. Compass, samarbeidskirkens sentrale ungdomsarbeid, er et hovedsatsingsområde for oss.

Søndagsskole

Vi ønsker å gi Jesus til barna, også i Japan! Mange kirker opplever lite eller ingen kontakt med barn, men i andre menigheter er søndagsskolearbeidet levende og voksende. Flere av våre utsendinger er aktivt

med i de lokale menighetenes søndagsskolearbeid, som både ledere og motivatorer for japanske ledere.

Mediearbeid

Kr 1,3 mill.

Digital satsing

Under koronapandemien har viktigheten av å ha gode digitale plattformer for informasjons-spredning og kommunikasjon blitt veldig tydelig for kirkene i Japan. Flere menigheter ønsker derfor å utarbeide mer tjenlige nettsider. I tillegg har flere sett viktigheten av å bruke video som virkemiddel for å nå ut med informasjon. Misjonssambandet har flere utsendinger med relevant kompetanse som vil bistå dem i dette fornyelsesarbeidet.

Mediearbeidet i VJELK har tradisjonelt kretset rundt radio-sendinger, og fortsatt rapporterer mediesenteret om verdifulle kontakter gjennom dette arbeidet. Samtidig ønsker de å få mer oppdaterte arbeidsformer, og Misjonssambandet vil bistå i denne prosessen.

Misjons sambandets arbeid har et totalbudsjett på 2 mill. kr.

Arbeidet på den arabiske halvøy begynte for over tre år siden. Vi er her som teltmakere og har ulike typer arbeid. Reiseliv, forskning, helse og regnskap er områdene vi jobber i. Gjennom arbeidet får vi mulighet til å bygge relasjoner til lokalbefolkningen. Vi samarbeider også med våre kirkepartnere i Østlige Afrika om denne måten å arbeide på. De har allerede tusenvis av medlemmer som bor og jobber i denne delen av verden, og vi håper at de etter hvert vil se på seg selv som teltmakere.

Arbeidet i Midtøsten er ikke inndelt i prosjekter på samme måte som de andre feltene, men det er likevel noen kostnader ifbm etableringer og oppfølginger, samt kontakt med kirkene i sør og oppfølging av personell.

Midtøsten: Takk og be

- Be for de lokale troende her og at det må vokse fram en sterk lokal kirke.
- Takk for de relasjonene vi har fått og be om at vi må få enda flere.
- Takk for at teamet vokser og at vi nå har en enhet til på den arabiske halvøy.
- Be for alle husfelleskapene rundt på den arabiske halvøy.
- Takk for at kirkene i Østlige Afrika ønsker å utruste teltmakere til tjeneste.
- Be for barna våre som vokser opp i denne delen av verden.

Medisinsk kunnskap og kulturell forståelse

Jeg jobber på et historisk sykehus i Emiratene, det første sykehuset i en ørkenby på den arabiske halvøy. Sykehuset ble startet på 60-tallet da landet var et av de fattigste i verden. Landet har gjort store fremskritt på relativt kort tid og har i dag mor/barn-statistikk som ligger på samme nivå som i mange vestlige land.

Avgjørelser tas i fellesskap. Selv om landet fremstår som moderne på utsiden, er det et tradisjonelt samfunn i kjernen. De lokale er stolte av sine beduiniske røtter, respekterer de eldre i samfunnet, og familien betyr alt. Jeg synes mye av dette er positivt, men av og til kan det føre til utfordringer inne på fødestuen. Den gravide ledsages ofte av flere generasjoner kvinner fra familien, og avgjørelser tas i fellesskap. Hvis anbefalingene fra jordmor eller lege ikke faller i smak, må mange overbevises. Til tross for slike situasjoner går det vanligvis bra, og noen ganger kan det føre til fine, nye relasjoner mellom oss og familien.

Traumatisk fødsel. Nylig opplevde vi imidlertid en tragisk hendelse. En kvinne kom inn med rier og ble anbefalt å ta keisersnitt, men ønsket det ikke. Mange diskusjoner gjennom natten med slektninger førte dessverre ingen vei, og da fødselen nærmet seg, satte barnet seg fast. Det overlevde, men bare så vidt. Fødselen ble traumatisk for både mor, barn og bestemor. Vi ber om forbønn for hele familien, at de må finne fred, styrke og helbredelse etter denne vanskelige opplevelsen.

Vi som jobber her trenger visdom og innsikt i hvordan vi best kan kommunisere med familiene vi møter, slik at vi kan gi dem trygghet og forståelse i krevende situasjoner. Hver fødsel er unik, og vi står ofte overfor utfordringer som krever både medisinsk kunnskap og kulturell forståelse. Be om at vi må få visdom til å formidle viktige medisinske råd på en måte som skaper tillit og samarbeid, slik at både mor og barn får den tryggheten de fortjener.

«Zarah»

Hvorfor vi er her

Jeg sitter på et hotellrom i et av landene vi arbeider i. Bønneropet for ettermiddagsbønnen høres i bakgrunnen. Hver gang jeg hører det, minner det meg om hvorfor vi er her. Bønneropet minner om det store behovet for Jesus i denne delen av verden. Her ansees Jesus som en profet, ikke verdens frelser. Her arbeider de og ber livet ut til en Gud som ikke tilbyr den friheten, frelsen og oppstandelsen som vi kjenner i Kristus. Landene i Midtøsten preges i stor grad av religion, og avhengig av hvilket land du oppholder deg i, er reglene stort sett svært strenge for annen religionsutøvelse og i livsførsel. Islam er organisert på en måte som sikrer at muslimer forblir muslimer, dette gjør

fallhøyden fra islam stor.

Hotellrommet deler jeg med en av mine lokale bekjentskaper. Vi har blitt kjent gjennom arbeidet vårt her. På hotellrommet slapper vi av sammen, noe som ikke er gitt når forskjellene i kultur og praksis er så store. Etter hvert har vi gått fra å bare være arbeidskolleger til å bli venner. Det at vi i det hele tatt sitter på dette rommet, viser at arbeidet vi gjør her nede, virker. Gjennom arbeidshverdagen har jeg fått mulighet til å knytte bekjentskaper som går videre til å bli ekte relasjoner. Og mye av arbeidet her nede handler om akkurat dette: å skape relasjoner, som på sikt kan vise vår relasjonelle tro på Gud.

«Anne»

Et kristent vitne gjennom jobb

Landene i Midtøsten, som i stor grad preges av islams religiøse og kulturelle praksiser, er utfordrende å nå med det kristne budskapet. I disse landene får man ikke adgang med misjonsorganisasjoner som arbeidsgivere, og derfor kalles arbeidere i denne delen av verden for teltmakere (red.anm. personer som tar med seg arbeidet og kompetansen sin og lever som kristne vitner i et område hvor tradisjonell misjonsvirksomhet ikke er tillatt). Utvidet bruk av digitalt samarbeid gjør nå at flere kan ta med seg arbeidet sitt fra Norge, forutsatt at

arbeidsgiver er åpen for slike løsninger.

Den kollegiale drøsen ved kaffetrakteren faller naturligvis bort, men kan byttes ut med møter i nabolaget på en fast spasertur i lunsjen, for eksempel. Som digital migrant må man finne muligheter til å treffe mennesker på en ny måte. Alle utsendinger i denne regionen jobber på denne måten: Vi gjør legitimt arbeid, enten fra Norge, eller som gjeste-arbeidere, samtidig som vi stadig arbeider for å finne måter til å treffe mennesker med det kristne budskapet på.

«Heidi»

Misjonssambandets arbeid i Mongolia har et totalbudsjett på 9,9 millioner kroner.

Norsk Luthersk Misjonssamband har vært til stede i Mongolia siden 1994. Det har skjedd mye på disse årene, og selv om veksten av hvor mange som har blitt kristne har flatet ut, så er de lokale kristne ivrige og brennende. Mongolian Evangelical Lutheran Church (MELC) er en aktiv kirke med flere menigheter i landet, selv om antallet kirkegjengere har gått ned etter pandemien. Det er dåp med jevne mellomrom blant begge folkegrupper vi jobber blant.

Vi er involvert i hovedsakelig tre prosjekt: et diakoniprojekt drevet av MELC, Norad-prosjektet "Strengthening Children with Disabilities" og Grandhagen aktivitetspark - som nå har åpen park for barn og ungdom i Khovd og Ulgii. I tillegg støtter vi ulike former for evangelisering.

Pr januar 2025 er vi 11 utsendinger og 7 barn i Mongolia. Fra august venter vi fem nye utsendinger, samt fem barn. Vi bor fordelt mellom Khovd og Ulgii, men starter et nybrottsarbeid i et nytt fylke i Vest-Mongolia i løpet av året. Her skal vi være med og bygge opp husmenighetene som finnes, samt starte opp et nytt prosjekt. Vi har nasjonale ansatte fordelt på alle våre tre andre avdelinger i Khovd, Ulgii og Ulaanbaatar.

Det kryr av born og unge i aktivitetsparken.

Meir enn berre eit aktivitets-tilbod

I Grandhagen aktivitetspark (GAP) møter me dagleg born og ungdom frå nærmiljøet. GAP har som mål å møte born og unge, skape frivilligheit og å formidle den gode budskapet om Jesus til dei me møter.

Tekst og foto: Emely Nikola Joa Amdal

Me driv arbeid i to byar her i Vest-Mongolia, og i begge desse byane har me aktivitetsparkar. Når ein nærmer seg aktivitetsparkane er det vanleg å høyre både lått og lyd frå born i aktivitet. Ein ville kanskje tenkt at sommaren er den travlaste tida, men i sommarferien reiser dei fleste til landsbygda for å besøke familiane sine. Det er mange som er innom gjennom året, men det er på vinteren aktivitetsparken i Khovd får flest besøkande.

– Eg likar å huske og spele badminton med venene mine. Det er noko av det kjekkaste med å vere i parken, fortel ei jente på 10 år. – Hovudforskjellen på her og andre plassar er at det er mogleg å gå inn i paviljongen eller geren når det er

I aktivitetsparken kan du spille flere ballspill, eller du kan gå inn i en av gerene og spille sjakk eller noko anna.

■ – Plassen er «happy» og noko annleis.

mykje sol og varmt eller minusgrader og kaldt, fortel ho.

Det er ikkje berre i Khovd det kjem born. I løpet av hausten 2023 vart ein ny aktivitetspark i Bayan-Ulgii starta, og no er det rundt femti born innom kvar dag! I denne parken arbeider alltid lokale, desse får byggje relasjonar på ein annan måte enn det me norske kan. Eit av måla for GAP er nemleg å skape ein møteplass for relasjonsbygging. I dette området kan me ikkje drive tradisjonell misjonsverksemd, noko som set retning for korleis me arbeider.

LITE FRITIDSTILBOD

Går ein gatelangs her i Vest-Mongolia, treff ein born og ungdom som er ute heile sommarhalvåret. Det er ikkje så mykje å ta seg til. Dei er på skulen nokre timar kvar dag. Ein finn lite fritidstilbod for born og ungdom, men dette er i endring. Byane har fleire aktivitets- og leikeplassar, med ein del besøkande kvar dag. Kva gjer GAP annleis enn desse?

– Plassen er «happy» og noko annleis. Det finnes ikkje andre plassar i byen som har fungerande volleyballnett, utanom i idrettshallane og eit par av skulane. For dei som likar volleyball og har lyst til å spele utan om trening, er det ikkje så mange alternativ, fortel ein guttegjeng med 16-åringer.

NYTT DINE STYRKER OG TALENTAR

GAP vart ein draum som vart ein moglegheit, då ein skøyte-glad utsending laga ein

liten isbane til eige bruk, inne på tomta til Misjonssambandet i Khovd. Dette vart lagt merke til av borna, og dei kom og spurde om å få gå på skøyter, han lånte ut dei para med skøyter han hadde. Ordet om bana spreia seg blant born og ungdom, etter kvart stod dei ein time i kø for å kunne stå på skøyter. Det vart behov for fleire skøyter, og utsendingane såg behovet og moglegheit for å lage eit aktivitetstilbod, spesielt på vinteren. Dette vart byrjinga av prosjektet. Eit av spørsmåla var korleis dei kunne syne Jesu kjærleik, noko som er i tråd med konseptet Use Your Talents (UYT).

HJARTET BAK

Utsendingane hadde eit ynskje om å møte born og ungdom på deira premisser, syne omsorg, byggje relasjonar og formidle den gode budskapet om Jesus til menneske i Vest-Mongolia. Samstundes som ein legg til rette for eit aktivitetstilbod året rundt. Kvar dag møter me eit mangfald menneske i parkane. Nokre kjem jamleg, andre møter me kanskje berre ein gong. Dei som kjem innom fleire gongar, er me heldige å få bli litt kjend med. Me lyttar og bruker tid i lag med borna og ungdomane, ved å spele bordtennis, fotball, dam eller volleyball. Me bygg relasjonar, og forhåpentlegvis får me moglegheiter til å dele evangeliet. Det skjer. I haust spurde ein ungdom me hadde brukt ein del tid med i parken om kvifor me eigentleg var

her i Mongolia. Sjølv om me nokre områder i Mongolia ikkje kan drive tradisjonell misjonsverksemd, kan me svare på spørsmål. Me skulle gjerne sagt mykje meir enn me gjorde, men det var gledeleg å få spørsmålet og moglegheita til å svare! No håper me berre at me får moglegheit til å invitere han med i ungdomsgruppa og andre ting som skjer.

ET STEG VIDARE

Parken vert ikkje berre nytta som eit reint aktivitetstilbod, men me ser at det vert arrangert leire, og kyrkjerelaterte aktivitetar, samt at andre arrangement, der i blant samarbeid med det tidlegare prosjektet for barn med funksjonsnedsetjing. Både dei lokale og utsendingane gler seg over GAP, det er ein trygg og god møteplass.

Fleire born og unge får møte med Jesus, om berre gjennom krossen i logoen, og for nokre kvar veke gjennom kyrkjens ungdomsklubb i parken. Me ser tendensar til åtfersdending hjå ungdommane i parken og har fått vere vitne til at ein i ungdomsgruppa i kyrkja har starta å lese i Bibelen og ber høgt. Det er stort! Vidare ser me at ungdomane som spelar hockey hjelper sjølv til gjennom vinteren. Nokre av dei kristne vert frivillige gjennom UYT, kyrkjene ynskjer å låne parken og arrangerer noko saman, dessuten nyttar ungdomsgrupper parken. Me ser at det blir forma eigarskap. Stega er kanskje små, men dei er der.

FOTO: JAN INGVE BERNSEN

I ein liten by Vest i Mongolia bur «Duutsetseg». I fjor vart borna hennar døypte, og ho sjølv sat lydig i alle timane dåpsopplæringa tok. Mora til «Duutsetseg» har tidlegare vore veldig negativ til at dottera hennar med heile familien sin var kristne og, i hennar auge, hadde vendt ryggen til

sin eigen kultur. Men etter kvart som ho vart eldre, kom også ho fram til at denne Jesus var ein å setje si lit til.

Kom for å ta farvel. For ei stund sia vart mor til Duutsetseg sjuk. Etter at ho hadde vore på sjukehuset i om lag halvan-

na veke ville legane kaste ho ut. No hadde ho ikkje ete eller drukke på to dagar, ho kjende ikkje att familien sin lenger og klarte heller ikkje snakka. Om ho døydde på sjukehuset, ville ikkje det ta seg bra ut, så slektingane gjorde som legane ville og tok henne heim. Duutsetseg ynskje sjølv, og vart oppfordra av misjonærar, til å døype mora, som jo hadde vedkjent seg trua på Kristus. Dette var veldig vanskeleg då huset var fullt av slektingar som ikkje vart så glade i kristendomen, og som kom for å ta farvel med den sjuke. På kvelden, då alle, unntatt systera og svogeren til Duutsetseg, hadde gått, fekk ho med seg den eldste dottera si, tok ein kopp vatn og døypte mora i namnet åt Faderen, Sonen og Den Heilage Ande.

Fekk vere eit vitnesbyrd. Etter kvart kvikna mora plutselig til att og begynte å snakke. Dagen etter både åt og drakk ho også. Denne kvinna fekk høyre Guds ord. Ho fekk verta døypt. Ho fekk gå frå død til liv og vera eit vitnesbyrd for dei i familien som enno ikkje trur.

«Jens»

Trener familier for Kristus

Vi går nå inn i tredje og siste år av prosjektet Strengthening Young Families' Relationship (SYFR). Dette drives av partnerkirken vår, Mongolian Evangelical Lutheran Church (MELC), med støtte fra Misjonssambandet. Det langsiktige målet er å bygge opp en sterk ressurs i å trene familier for Kristus.

Effektfullt kurs. Ekteparet Duya og Ochir fra Khovd har meldt seg som «Teachers of Training» eller «TOTs» som de kalles i dagligtale. – Jeg hadde hørt at dette kurset var veldig effektivt, forteller Duya til spørsmålet om hvorfor hun har meldt seg til å være «TOT». – Hvis vi selv forstår hvordan vi kan forbedre kommunikasjon i familien, er det enklere å gi det videre til andre mennesker.

Ochir og Duya, sammen med Suvdaa (til høyre) som er «TOT» fra et av de forrige sosialprosjekter i MELC.

FOTO: MAIKEN HEDBERG

Helt inn i sjelen. I fjor avholdt Duya en workshop for ektepar i kirken i Khovd. Hun fikk god hjelp av en tidligere «TOT», Suvdaa. – Jeg kan fortsatt ikke klare det helt selv, men jeg har stor lyst til å lære det og utføre det, forteller hun. Ochir deler videre om hvordan ekteparene fra kirken i Khovd aktivt deltok, og at det åndelige perspektivet gjorde at det kom helt inn i sjelen og ikke bare var praktiske tiltak. – Jeg bruker det i

min prekantjeneste i kirken. Da kan jeg bedre kommunisere, og også inkludere undervisningen om ekteskapet i mine prekener.

Det neste kurset de skal delta i, handler om unge par som ennå ikke er gift, og om hvordan holde forholdet hellig og respektere hverandre, og snakke sammen om viktige emner før ekteskapet.

Maiken Hedberg

Mongolia: Takk og be

- Be om at oppstarten av arbeid i nytt fylke må skje etter Guds vilje.
- Be om at arbeidet vårt blant de unådde skal ha stadige fremskritt
- Be om at aktivitetsparkene våre skal bli til glede for barn og unge, og at de følger sin største hensikt: å bringe folk til frelse. Be om Guds ledelse i drift og prioriteringer.
- Be om at prosjektene våre følger i Jesu fotspor. At de hjelper flest mulig folk og viser Guds kjærlighet til folk. Be om at de ansatte er vitner i hverdagen. Utrust og gi dem frimodighet.
- Be for bibelskolene i Ulaanbaatar, be om Guds veiledning og at skolene må utruste fremtidens ledere i Mongolia.
- Be for alle utsendingene våre. Vi trenger all den støtten og hjelpen vi kan få gjennom bønn.

La troen skinne

Men Åndens frukt er kjærlighet, glede, fred, overbærenhet, vennlighet, godhet, trofasthet, ydmykhet og selvbeherskelse.

(Gal 5,22-23a)

Du har sikkert hørt den kjente floskelen om å gjøre som jeg sier, ikke som jeg gjør. Eller at noe er lettere sagt enn gjort. Men når det gjelder å være et kristent vitne, opplever nok mange av oss at det motsatte er sant. Det føles ofte mye, mye vanskeligere å skulle åpne munnen og fortelle noen at vi er kristne – eller enda verre: å fortelle noen om Jesus – enn å simpelthen prøve å gjøre som Jesus har bedt oss om å gjøre, nemlig å møte andre mennesker med kjærlighet, omsorg, raushet og omtanke.

Heldigvis ba Jesus oss om å gjøre både som han sier og som han gjør. Og heldigvis hjelper han oss til å gjøre det. Et vitnesbyrd med ord, hvis vi samtidig motsier oss selv med det livet vi lever, kan ofte virke mot sin hensikt. Men et handlingens vitnesbyrd, om så bare en varm klem eller en enkel vennlig tjeneste for noen, kan tale rett til hjertet. Så kan det berede grunnen for ordene som en gang kan komme, når anledningen og motet byr seg.

Narve Jonas Nystøyl

ILL.FOTO: PRIVAT

Prosjektene

Vil du støtte arbeidet?
Bli fast giver eller gi en gave på gi.nlm.no

Mongolia

Kontakt:
Jostein Namsvatn
Stedlig representant

nlmmongolia@nlm.no

Teologisk utdanning

Kr 360 000

Bibelskole og teologiutdanning

Den relativt unge kirken i Mongolia har stort behov for kristne ledere, og Misjonssambandet støtter derfor teologisk utdanning i Mongolia. Vi støtter både UBTC (Union Bible Theological College) og MELC (Mongolian Evangelical Lutheran Church) sine høyskoler. Disse bidrar begge til å utdanne en ny generasjon kirkeledere.

Evangelisering

Kr 3,32 mill.

Lokal misjon

En relativt liten del av det mongolske folket kaller seg kristne. Forholdsvis få kirker er etablert i landet, og de som eksisterer, er små. Misjonssambandet ønsker å nå andre folkegrupper i landet med evangeliet, og noen av våre utsendinger er med i dette arbeidet. Målet er å nå enda lenger ut med Guds ord i Mongolia. Som et ledd i å spre budskapet om Jesus, støtter Misjonssambandet arbeidet med oversettelse og utgivelse av god kristen litteratur. Det gjelder blant annet andaktsbøker og fagbøker til bibelskolene.

Utrustning av kristne ledere

Vår samarbeidskirke (MELC) jobber blant en unådd folkegruppe i Vest-Mongolia. Målet er å utruste noen av de lokale kristne til å bli fremtidige kirkeledere. Enkelte av våre misjonærer har jevnlig kontakt med lokale kristne i den unådde folkegruppen for å støtte og veilede i arbeidet. Misjons-

sambandet satser på å bygge opp relasjoner med lokale kristne og lære dem mer om den kristne tro gjennom bibelopplæring. Målet er at de lokale kristne blir godt tatt vare på og de selv kan gå videre ut med evangeliet.

Barn og ungdom

Kr 1,76 mill.

Grandhagen aktivitetspark

Mange barn og ungdommer i Vest-Mongolia har lite å finne på i fritiden, særlig om vinteren.

I 2022 startet Misjonssambandet et tiårig prosjekt, Grandhagen aktivitetspark for barn og ungdom, og nå har vi bygd opp parker både i Khovd og Ulgii. Parkene er et aktivitetstilbud for barn og ungdom, og vi ønsker at de skal få økt livsglede gjennom idrett og kreative tiltak. Vi ønsker at disse parkene skal være et møtepunkt mellom utsendinger, lokale kristne og barn og ungdom. Siden vinteren er lang og kald i Mongolia, gir dette også barn og ungdom noe meningsfullt og trygt å holde på med gjennom lange vinterdager. I tillegg brukes parkene stadig mer til ungdomslag, fellessamlinger for kirkene og andre arrangementer i regi av utsendingene.

Samfunnsutvikling

Kr 2,14 mill.

Deler av arbeidet er Norad-støttet.

Barns rettigheter

Barn med funksjonsnedsettelse er en av de aller mest utsatte gruppene i samfunnet. De blir ofte isolert, og omsorgsbyrden er

gjørne så stor at en av foreldrene må være hjemme. Det kan føre til at familier blir ført ut i fattigdom. De færreste går på skolen, og lovene og systemene som ivaretar disse barna, har liten praktisk betydning.

Prosjektet "Strengthening Children with Disabilities" (SCD) i Khovd og Bayan-Ulgii ble fullført i 2024. Året 2025 er lagt opp som et mellomår for dette prosjektet, der man skal bruke tiden på å høste kunnskap og erfaring fra tidligere prosjekt og andre samarbeidspartnere. Slik skal man i løpet av året finne riktig fokusområde og arbeidsmetoder ved oppstart av ny prosjektperiode fra 2026. Målet for prosjektet er å bidra til at livsbetingelsene for barn med funksjonsnedsettelse og familiene deres blir forbedret, og at deres rettigheter blir respektert og beskyttet. Alt dette ønsker vi skal være i samfunnet.

Livsvilkår

Stor arbeidsledighet, blant annet i hovedstaden Ulaanbaatar, gjør at en del sliter med økonomien eller har rusmisbrukere i familien. Med økonomisk hjelp og støtte fra Misjonssambandet driver samarbeidskirken vår (MELC) den diakonale organisasjonen «Foundation for Family Development and Education». Organisasjonen tilbyr kurs og personlig rådgivning til unge fra 13 til 30 år ved en yrkesskole og ved familiesentre i en av bydelene i Ulaanbaatar. De unge blir også invitert til arrangementer i kirken og får på den måten høre det kristne budskapet. Kirken har også et diakoniprojekt (SYFR) som veileder par og familier, veiledningen er basert på bibelske prinsipper.

Misjonssambandets arbeid i Nord-Afrika har et totalbudsjett på 4,7 millioner kroner.

Nord-Afrika blir ofte omtalt som Maghreb, som er betegnelsen på den delen av Afrika som ligger vest for Nilen og nord for Sahara. Maghreb regnes nå for å bestå av statene Mauritania, Marokko, Algerie, Tunisia og Libya.

Det er en stor og variert region med flotte fjell i vest, fruktbare områder med oliventrær, Sahara i sør og en lang kystlinje langs Middelhavet.

Det er en region med mye historie. Området var en del av Fønikia i oldtiden, senere var det en del av det romerske riket, før regionen ble gjenstand for flere arabiske invasjoner og en stadig sterkere islamsk påvirkning. Landene i regionen har i nyere tid vært kolonisert av Frankrike, Italia og Spania. Den arabiske våren i 2011 hadde sitt utspring i regionen.

Det er under 0,1 % kristne i regionen. Det finnes flere huskirker. Noen hemmelige, andre registrerte. Noen fungerer godt, andre opplever store utfordringer. Det er få internasjonale arbeidere i landene, likevel arbeider Gud, og stadig flere får møte Jesus. Forkynnelse via media spiller en stor rolle.

Vi er kalt til å lede mennesker til Jesus – og til å gå med dem videre på trosveien.

FOTO: PRIVAT

Oppdraget fortsetter

Som utsendinger og misjonærer tenker vi ofte at vår jobb er å dele evangeliet, gi opplæring og døpe dem som har tatt imot og fått opplæring. Men hvis innsatsen vår stopper der, er det direkte uansvarlig.

Tekst: «Anders»

Jeg skal innrømme en ting – tanken har også slått meg. Ikke så direkte som dette, selvfølgelig. I mange år ventet vi på at noen skulle få møte Jesus gjennom arbeidet vårt og ta imot ham som sin frelser. Fem år med hardt arbeid skulle det ta før den «første frukten» kunne høstes.

Mange kvelder på kafé var tilbakelagt. Mange samtaler på stotrende arabisk, med fransk som fluktrute. Før vedkommende ble døpt, sammen med fire andre, gikk det mange kvelder med på dåpsundervisning.

EN FESTDAG

Så kom endelig dåpsdagen. Både dåpskandidater og misjonær var spente. En ting hadde jeg allerede

lært av Paulus – jeg skulle ikke døpe noen. En lokal bror (som i dag er pastor) var satt på saken. De skulle kjøre til stranda for å døpe kandidatene, og så skulle vi utlendinger bli igjen i kirken for å stelle til fest. Det eneste vi kunne risikere å bidra med på stranda, var politi. Det var bedre at vi holdt oss borte.

Alt ble en suksess. De fem ble døpt, fest ble avholdt, middag spist, bibler som dåpsgave ble gitt og taler holdt. Jeg kjente på en stor lettelse da dagen var over – oppdraget utført. Da har vi i alle fall noe å vise til, slik at ikke alle kollektpengene som var brukt på oss, var helt forgjeves – selv om det var noen dyre sjeler.

Gå derfor og gjør alle folkeslag til disipler: Døp dem til Faderens og Sønnens og Den hellige ånds navn og lær dem å holde alt det jeg har befalt dere. Og se, jeg er med dere alle dager inntil verdens ende. (Matt 28,19-20)

BARE BEGYNNELSEN

Det jeg ikke hadde klart å lære meg av Paulus, var at det var nå arbeidet virkelig begynte. Å døpe noen til

A følge Jesus kan være både ensomt og krevende. FOTO: PRIVAT

Kafékulturen står sterkt i denne kulturen. Mange dype relasjoner begynner her.

FOTO: PRIVAT

Evangeliet spirer i Nord-Afrika.

FOTO: PRIVAT

Vårt budskap appellerer aller mest til de som er fattige og utstøtte.

Faderens og Sønnens og Den hellige ånds navn var krevende nok, men å lære dem å holde alt det Jesus har befalt oss – ja, det kommer vi nok til holde på med «så lenge verda står», som det står på nynorsk.

Bare tenk på alle de brevene vi har i vårt nytestamente fra Paulus. Og så er det alle de brevene han skrev som ikke har blitt bevart, men som vi vet om ut fra referanser i NT. I tillegg kommer alle samtalenene han må ha hatt med folk. All undervisningen. Alle våkenettene. Alle bønnene. Jeg undres over når Paulus fikk tid til alt dette, ved siden av sin utstrakte reisevirksomhet og evangelisering.

DET KOSTER

Blinde ser, og lamme går, spedalske renses, og døve hører, døde reises opp, og evangeliet forkynnes for fattige. (Matt 11,5)

Vårt budskap appellerer aller mest til dem som er fattige og utstøtte. Slik har det alltid vært, og jeg tror kanskje det ligger noe dypt teologisk i dette også. Det

var i alle fall dette Jesus svarte døperen Johannes den gangen da han satt i fengsel og kom i tvil om Jesus virkelig var den Messias som skulle komme. Og selv om den som tar imot Jesus som sin frelser og blir døpt til hans navn blir født på ny, så henger fortsatt det gamle livet med vedkommende.

Da tar det tid å følge opp den utstøtte vaktmannen som er i konflikt med sin tidligere arbeidsgiver som har utnyttet ham. Det går også med en del penger, slik at vedkommende ikke sulter i hjel eller blir kastet på gata i påvente av dommen.

Det går noen timer til sjelesorg og veiledning for den unge mannen som flyktet hjemmefra som tolvåring for å komme unna sin fars mishandling. Han som tror at Gud er en hevngjerrig gud som søker å straffe ham hver gang han gjør noe galt, og som har problemer med å se at en far kan være noe annet. Han som med en selvdestruktiv oppførsel stikker av fra jobben hver gang noen fornærmer ham.

Det er heller ikke få tekstmeldinger som går frem og tilbake mellom meg og den unge, intellektuelle mannen som har fått seg jobb i Saudi-Arabia. Der finnes det kirker for utlendinger, men som araber har han ikke adgang til kirka. Jeg kunne fortsatt med å fortelle om den unge studenten som bor hjemme hos sine foreldre, hvis far nekter ham å fortsette å treffe meg eller andre kristne. Opplæringen skjer over Messenger.

BEHOV FOR DEG

Det har etter hvert blitt noen som bekjenner seg til Jesu navn. Enda flere er søkende, og sammen med alle de andre arbeidsoppgavene som må gjøres, kjenner jeg så altfor ofte på at jeg kommer til kort. Jeg er den eneste mannen fra vår organisasjon på vårt felt. I et kjønnssegregert samfunn er det umulig for mine gode, kvinnelige kollegaer å ta over noen av kontaktene. Om vi bare hadde vært flere menn her på feltet ...

Nord-Afrikas rike historie kan åpne for å snakke om tro.

FOTO: PRIVAT

De aller fleste her i området kjenner ikke til den kristne kulturarven fra før muslimene tok over Nord-Afrika. De er heller ikke klar over hvor stor påvirkning den unge nordafrikanske kirka hadde på kristendommens videre utvikling. Noen har hørt historier om martyrer som ble dømt

til døden på grunn av sin tro på Kristus og dermed sendt ut i amfiteateret som «dagens underholdning».

Gjennom reiselivsbedriften vår har vi unike muligheter til å fortelle om denne delen av historien når vi er ute og reiser. For eksempel når vi bestemmer oss for å

dra til steder og severdigheter som ikke er mye besøkt. Da kan lokale samarbeidspartnere spørre om hvorfor vi vil akkurat dit? Jo, for det er en del av vår historie i deres land.

Vekker nysgjerrighet. For litt siden fikk en utsending muligheten til å forklare en guide hvorfor den eldgamle kirkeruinen vi studerte var viktig for oss. Han fikk lære at antikkens kristne ble sett på som litt mystiske og hemmelighetsfulle på grunn av nattverden – de ikke-kristne trodde at de kristne faktisk spiste menneskekjøtt og drakk menneskeblod. Dermed ble det også naturlig å forklare litt om hvorfor og hvordan vi kristne egentlig feirer nattverd.

Tenk at vi får muligheter som dette. Vi får dele små glimt av vår tro helt åpent i en slik profesjonell setting. Vi får møte folks oppriktige undring.

Be om gode samtaler med lokale når det gjelder religion, språk og historie. Be om at de vi får dele litt med, blir mer nysgjerrige og søkende etter hva vi tror på.

«Mona»

FOTO: PRIVAT

Får større selvtillit

Musikk, glede, dans og fellesskap – det var tid for stor feiring. Rundt sytti personer som på ulike vis har blitt berørt av pilotprosjektet vårt for mennesker med nedsatt funksjonsevne og deres familier i Nord-Afrika, var samlet for å markere et vellykket prosjektår.

Gjennom året har vi hatt ni samlinger hvor vi særlig har satt søkelys på selvpresentasjon. Målet er å styrke selvtilliten til dem som tilhører denne gruppen, slik at de kan bli aktive deltakere i samfunnet. Ved hjelp av kompetente psykologer og andre fagpersoner har deltakerne fått økt kunnskap om egen funksjonsevne, sine rettigheter, og hvordan de lettere kan ta plass i samfunnet med selvtillit og uten skam.

Føler seg verdifulle. Mot slutten av feiringen fikk alle muligheten til å dele

sine erfaringer og tilbakemeldinger om prosjektet og hvordan det har påvirket dem. Det var inspirerende å se at prosjektet har hatt en positiv innvirkning – deltakerne har fått større selvtillit, og mange kjenner nå på stolthet og at de har noe verdifullt å bidra med. Familiemedlemmer vitnet om hvordan undervisningen har styrket familierelasjonene.

Nå fortsetter prosjektet, og vi har allerede gjennomført flere nye samlinger med ulike tema, alle med mål om å styrke funksjonsnedsattes verdighet.

Det kanskje største resultatet er fellesskapet som er blitt skapt blant deltakerne. De har erfart at de ikke står alene i sine utfordringer, og at de kan støtte hverandre gjennom dem. Bli gjerne med og be for fortsettelsen, og at vi kan møte de nødvendige behovene med visdom og klokskap.

«Hilde»

Nord-Afrika: Takk og be

- Be om vekkelse i landet vi bor i.
- Be om enhet blant de troende i området.
- Be om gode samtaler med lokale når det gjelder religion, språk og historie.
- Be om kreativitet, ledelse og pågangsmot i møte med de ulike prosjektene vi driver.
- Be om gode arbeidsvilkår for oss i landet og be om nye utsendinger.
- Be om beskyttelse, enhet og glede i tjenesten for oss utsendinger.

FOTO: JON TYSON UNSPLASH

La omsorgen skinne

Hvem av disse tre synes du nå viste seg som en neste for ham som ble overfalt av røvere?» Han svarte: «Den som viste barmhjertighet mot ham.» Da sa Jesus: «Gå du og gjør som han.»

(Luk 10,36-37)

«Varme hjerter, varme hjerter, det er hva vi trenger mest, på en jord hvor gråt og smerte, sorg og nød er velkjent gjest» skrev Trygve Bjerkrheim en gang. I Esekiel sier Gud at «Jeg gir dem et annet hjerte, og en ny ånd gir jeg inni dem. Jeg tar steinhjertet ut av kroppen deres og gir dem et kjøtt hjerte i stedet.» (11,19)

Jorden er vakker, og livet kan være uendelig vakkert noen ganger. Men det kan også være det motsatte. De fleste av oss kan vel skrive under på Bjerkrheims beskrivelse av den velkjente gjesten. Det skal godt gjøres å finne et menneske som ikke har hatt et møte med den gjesten en

eller annen gang i løpet av livet. Og da har nok de fleste også opplevd at det ikke alltid er så mye som kan gjøres der og da, eller i alle fall føles det ikke sånn – men du verden så godt det likevel er når noen rekker ut en hånd og prøver, eller kanskje enda bedre: Når noen ser deg og er hos deg. Det er nok ikke alltid ordtaket om at delt sorg er halv sorg stemmer – men delt sorg er i alle fall lettere å bære.

Og da får evangeliet skinne. For som Paulus formaner oss: «Bær byrdene for hverandre og oppfyll på den måten Kristi lov.» (Gal 6,2)

Narve Jonas Nystøyl

Prosjektene

Vil du støtte arbeidet?
Bli fast giver eller gi en gave på gi.nlm.no

Evangeliserende arbeid

Kr 1,2 mill

Utdanning av teltmakere

Det er mange studenter fra det fransktalende Afrika i landet. Mange av dem er kristne. Det er registrert en offisiell kirke i landet hvor disse, og andre utlendinger, kan samles for å praktisere sin tro. Dette er toppstudenter med stipender fra sine respektive land. De fleste av disse studentene vil returnere til sine hjemland etter endte studier for å ta seg arbeid, men mange vil også ta seg arbeid i hele Nord-Afrika. I byen hvor brorparten av våre utsendinger bor, samarbeider våre utsendinger tett med den lokale menigheten. Et av prosjektene vi driver sammen, er å utdanne teltmakere blant disse studentene. Slik hjelper vi disse studentene til å kunne være vitner i den hverdagen de lever i, nå som studenter og i fremtiden som teltmakere – både Nord-Afrika, Elfenbenskysten, Mali, Senegal og mange andre fransktalende land i Vest- og Sentral-Afrika..

Oppfølging av mediekontakter

Våre utsendinger samarbeider med en nettside som henvender seg til det landet i Nord-Afrika hvor utsendingene våre bor. Dette er en nettside med kristent innhold. Fra denne nettsiden er det mulig å klikke seg videre til en Facebook-chat. Når en kontakt viser interesse og oppriktighet, får de tilbud om å møte en kristen. Navn og telefonnumre blir deretter delt med en koordinator bosatt i hovedstaden som fordeler og videreformidler kontaktene alt etter hvor i landet de bor. Når vi mottar et navn, tar vi kontakt og avtaler tid og sted for et møte. Utsendingene møter aldri kontakten alene (av sikkerhetsgrunner) og fortrinnsvis tar de med seg en lokal troende for å sikre tilknytning til den allerede eksisterende kirken og med det formål å trene lokale troende i å dele sin tro.

Menighetsbygging og lederutvikling

Samarbeidet utsendingene har med både den lokale arabiske kirken og den fransktalende kirken er viktig for å modellere kirkens universalitet. For å vise at vi er en enhet som troende kristne, på tvers av etnisitet og språk. Derfor er det nødvendig for utsendingene våre både å være ofte til stede under møter og gudstjenester i den fransktalende menigheten, så vel som å støtte opp om den lokale, arabiske menigheten og dens ledere. I den arabiske menigheten er de godt i gang med å ha flotte bibelstudiesesjoner ledet av en lokal pastor, med en bibeltekst eller et tema som grunnlag for samtaler og diskusjoner, samt noen spørsmål planlagt av pastoren. Våre utsendinger er til stede både i forberedelse og i selve gudstjenesten for å bistå med både kunnskap og utførelse. Dette gjør vi på en måte som ikke er dikterende, men ved å være til stede og bistå med hjelp eller tips når og om det trengs.

Kristent fagpersonell

Kr 1,7 mill.

Relasjonsbygging og tilstedeværelse

I Nord-Afrika er det ikke tillatt med tradisjonell misjonsvirksomhet. Misjonssambandet støtter fagfolk som har langtidstjeneste i Nord-Afrika. Gjennom å være vitner i hverdagen er vi lys og salt der Gud har satt oss, enten det er som bistandsarbeidere, studenter, ansatte i bedrifter eller gründere.

Utsendingene ønsker å være synlige og integrerte i miljøet hvor de bor. Det betyr blant annet relasjonsbygging. Vi bruker tid på venner og bekjente og bygger relasjoner med dem, både fordi gode vennskap har en egenverdi, og fordi det gir muligheter til å dele evangeliet.

Å drive business (BAM) gir oss både en legitim grunn for tilstedeværelse i området og arbeidstillat-

elser. Gjennom samarbeidspartnere i selskapet vi driver bygger vi relasjoner og kan være vitner gjennom liv og virke.

Samfunnsutvikling

Kr 1,8 mill.

Livsvilkår

Gjennom prosjektet Use Your Talents (UYT) ønsker vi å istandsette mennesker til å skape positiv endring i eget liv og i lokalsamfunn de er en del av. UYT spør hver enkelt og fellesskapet; «Hva kan vi gjøre med det vi har her og nå?». Vi tar utgangspunkt i hver enkelt sine gudegitte ressurser og talenter og søker i fellesskap å kombinere disse for å skape noe nytt. Dette gir muligheter til å gå sammen om prosjektidéer som kan skape inntekt til den enkelte, eller frivillige initiativ i lokalsamfunnet. Siden man tar utgangspunkt i det man allerede har, er dette en form for utviklingsarbeid som krever lite eksterne midler, gir verdighet og eierskap til den enkelte og forhåpentligvis også fører til større grad av bærekraft. Vi jobber med å etablere denne tilnærmingen til utviklingsarbeid i Nord-Afrika, med hovedfokus på lokale troende, men også andre som er interesserte. Vi gjennomfører workshops over hele landet, parallelt med at vi søker å finne lokale nøkkelpersoner som vil spre tilnærmingen og som også kan bære prosjektet videre i framtiden.

Foreldreveiledning

Første runde i foreldreveiledningsprosjektet i Nord-Afrika går nå mot slutten, og vi er i gang med planlegging av neste runde i prosjektet. Det innebærer å trene profesjonelle omsorgsgivere (folk som jobber med barn) til å drive foreldreveiledningsgrupper. Sammen med vår lokale partner har vi samlinger med deltakere fra forskjellige institusjoner rundt i landet. Programmet har søkelys på

Nord-Afrika

Kontakt:
Berit Arner Ádnanes
Regionleder

badnanes@nlm.no

det positive synet på barnet, hvor viktig det er å ha en god relasjon til foreldrene/omsorgsgiver og å styrke foreldrenes/omsorgsgivers tro på egen mestring og kompetanse. Målet er best mulig vilkår for barns utvikling ved at foreldrene får økt omsorgskompetanse og blir bevisstgjort på sin sentrale rolle i utviklingen til et barn. Første runde med opplæring er gjennomført, og vi har fått sertifisert 21 veiledere som nå kan drive foreldreveiledningsgrupper. Vi håper og ønsker at dette skal bidra til bedre kår for barn og ungdom i Nord-Afrika. Vi ønsker gjennom samarbeidet med vår lokale partner at de skal settes i stand til å drive med dette også i fremtiden, og jobber derfor for å gjennomføre enda en opplæring av veiledere.

Personer med funksjonsnedsettelse

Blant verdens fattigste lider så mye som én av fem av en eller annen form for funksjonsnedsettelse. Funksjonsnedsettelse er både en medvirkende årsak til og et resultat av fattigdom. Historisk sett har internasjonale beslutningstakere ikke anerkjent eller gitt dette problemet den oppmerksomheten det fortjener når de fremmer global utvikling.

Dette har vært medvirkende til valget om å starte et prosjekt til fordel for nettopp denne målgruppen. I deler av Nord-Afrika eksisterer fortsatt fordommer som at funksjonsnedsettelse er en straff fra Gud.

Vårt prosjekt tar for seg både de åpenbare symptomene på fattigdom som mennesker med funksjonsnedsettelser og deres familier opplever, så vel som deres mindre åpenbare åndelige røtter. Gjennom opplæring, støtte og nettverksmuligheter for personer mellom 15-30 år og deres foreldre, håper vi å endre den skadelige oppfatningen som eksisterer i samfunnet, og legge til rette for at de får muligheten til et godt liv med selvbestemmelse og verdighet.

Misjonssambandets arbeid i Sentral-Asia har et totalbudsjett på 7,31 millioner kroner.

Sentral-Asia er kjent for sin store gjestfrihet, den historiske Silkeveien og en rik og variert kultur. Samtidig preges samfunnet av omfattende kontroll og ulike begrensinger. I de senere årene har islam fått en stadig mer framtrepende rolle i det offentlige livet. Det sosiale og religiøse trykket har økt, noe som merkes gjennom større deltakelse i fredagsbønnen, flere kvinner som dekker seg til og som faster under ramadan.

For Misjonssambandet er det viktigste å være til stede i et samfunn med få kristne, der mange kristne møter forfølgelse fra familie og naboer i sin hverdag. Vi støtter også ulike prosjekt i samarbeid med lokale kristne.

Tross de utfordringer som kristne møter i Sentral-Asia, skjer det mye positivt. Mange er modige og deler sin tro med andre, og de lokale kristne viser et sterkt engasjement for misjonsarbeidet. Vi har mye å lære av dem og håper å kunne være en støtte for dem vi møter.

Mange menn flytter fra området på jakt etter arbeid.

FOTO: PRIVAT

Gud åpner nye dører

Vi ba Gud om å vise oss veien videre. Og han åpnet en vei sørover – til en liten flokk kristne som trengte støtte og veiledning. En åpen dør inn i et lukket område, for der er Jesus. Og der er vi.

Tekst: «Oyvind»

For omtrent to år siden ble alle vi som er utsendinger i Sentral-Asia, enige om å be Gud vise oss sin vilje for arbeidet videre her i regionen. Vi begynte å tenke gjennom våre håp og drømmer, og det tok ikke lang tid før vi innså at det vi aller mest ønsket, var å se arbeidet nå ut til flere deler av landet.

Selv om det er store behov i hovedstaden, er det allerede mange som arbeider der. Men andre steder i landet er det store behov og langt mindre støtte tilgjengelig.

Vi valgte oss tre regioner hvor vi allerede hadde etablert litt kontakt: et dalstrøk helt i øst, et ørkenpreget område i vest og et område helt sør i landet, som ligger strategisk

plassert mellom to svært lukkede naboland. Disse områdene ville vi be over – om at Gud måtte vise oss hvordan vi best kunne bidra, og om at han måtte åpne noen dører.

KRISTNE UTEN HYRDE

Og Gud er virksom – han har besvart våre bønner på mektig vis. Vi fortsetter arbeidet vårt i hovedstaden og den kontakten vi allerede har etablert i øst og vest, men for et knapt år siden flyttet en av familiene i teamet til området i sør. En dør ble åpnet gjennom en kristen venn som hadde flyttet sørover, og som nå inviterte dem til å bli med i arbeidet med å støtte de få lokale kristne som lenge hadde vært uten hyrde. For noen få måneder siden flyttet også en annen utsending til samme område, og forhåpentligvis flytter enda en utsending dit i nær fremtid.

På samme måte som i andre deler av landet, har strategien for å etablere oss i området vært teltmakervirksomhet og «business as mission» (BAM). Den første familien arbeider ved et universitet og

Det er mye fattigdom og arbeidsløshet i dette området.

FOTO: PRIVAT

De få kristne i dette området må være forsiktede når de samles. FOTO: PRIVAT

ILLUSTRASJONSFOTO: PRIVAT

Familiekurs som forandrer

– Jeg har sluttet å slå barnet mitt, fortalte en forelder som nylig deltok på familiekurs. Kurset hjalp henne til å begynne å bygge en relasjon basert på respekt og forståelse.

En annen forelder delte: – Jeg klarer å kommunisere bedre med sønnen min, forteller en annen forelder. – Vi forstår hverandre bedre og snakker samme språk. Nå vet jeg hvordan jeg kan håndtere vanskelige situasjoner mer konstruktivt.

Se hvert barn. Her i Sentral-Asia arrangerer vi jevnlig familiekurs for både lærere og foreldre – et kurs som forandrer. For her i landet er skolen et sted hvor det kun forventes at barna skal sitte stille og gjenta det læreren sier. Familiekurs hjelper lærerne til heller å se hvert barn som et unikt individ og støtte og oppmuntre nysgjerrigheten og kreativiteten deres.

En lærer sa det slik: «Det finnes ingen 'vanskelige' barn, bare barn med ulike behov og perspektiver. Når vi møter på utfordringer, fokuserer jeg nå på å finne noe positivt med barnet.»

Trygt grunnlag. Familiekursene vil skape en varm og positiv relasjon mellom barn og omsorgspersonene deres. Foreldre og lærere får mer empati og verktøy til å skape et støttende miljø som fremmer barnas sosiale, emosjonelle og kognitive utvikling. Når barna kjenner seg trygge og verdifulle, får de også lyst til å lære og utvikle seg.

Mange deltakere opplever å bli mer tålmodige og forståelsesfulle, og det styrker båndet til barnet og legger et trygt grunnlag for fremtiden deres.

«Mariann»

– De fleste troende er førstegenerasjons kristne som lenge har manglet tydelig lederskap.

har etablert et skolesenter med tilbud for barn i førskole- og barneskolealder. Dette har gitt dem gode kontakter og hjulpet dem til å etablere seg og bidra positivt i lokalsamfunnet.

I dette området er fraflytting et stort problem – de fleste ønsker å flytte enten til hovedstaden eller ut av landet. Målet for utsendingene våre er å bidra til fred og trivsel i området, så lokalsamfunnet kan blomstre. Derfor fortsetter vi å be om flere kristne fagfolk som kan bringe Guds velsignelser til området gjennom å investere sine gaver, talenter og energi.

KREVENDE TILVÆRELSE

Målet vårt er å se det lille sennepsfrøet, det lille kristne fellesskapet her, modnes til et vakkert og sterkt tre som kan gi skygge og liv til alle som bor i området. Men det kreves mye disippelgjøring. De fleste troende er førstegenerasjons kristne som lenge har manglet tydelig lederskap.

Mange av kvinnene har det særlig vanskelig. Ektefellene deres motsetter seg at de er kristne, og de risikerer å bli banket opp. Det er få menn i fellesskapet,

for mange menn flytter andre steder for å finne arbeid. De fleste kristne er fattige og sliter med å få endene til å møtes. De har gjerne både gjeld og andre økonomiske problemer. De sitter med mange spørsmål om hvordan ekteskap bør fungere, hvordan de skal oppdra barna og hva de skal gjøre med voldelige ektefeller.

ET BLOMSTRENDE FELLESSKAP

Noen av de kristne er svært engasjerte og opptatt av å møtes og lytte til Guds ord. Andre er mer i periferien og kommer og går. De fleste av dem vet lite om hva det innebærer å være en troende. Det er store behov, og arbeiderne er få.

Men det har vært stort å se hvordan Gud arbeider. Annenhver uke er det bibelgruppe for menn, og de andre ukene samles hele fellesskapet for å dele Guds ord og ha måltid sammen. Da er det også søndagsskole, hvor de lokale tenårings bidrar. Annenhver uke er det bibelstudier hvor man går gjennom Bibelen kronologisk, og en gang i måneden kommer en samarbeidsorganisasjon fra hovedstaden for å gi bibelundervisning.

ET FREMTIDIG KRAFTSENTER

Teamet vårt har allerede fått se liv bli forvandlet og samfunnet bli mer preget av kristen nestekjærlighet. Håpet er at de lokale kristne, etter hvert som de blir mer grunnfestede i troen, vil få mot til å dele evangeliet videre til flere. Og vi håper også at de gjennom sine gudgitte talenter kan bli til velsignelse og inspirasjon for alle i lokalsamfunnet.

Mange av dem har flyttet inn til regionhovedstaden fra omkringliggende landsbyer, og vi ber om at arbeidet som gjøres også må få ringvirkninger videre utover i distriktet. Vi håper at vi i løpet av de neste fem årene får se mange av de lokale kristne vokse og utvikle seg til gode ledere som kan ta arbeidet videre.

Det langsiktige målet er å få se hele regionen fylt av sunne kristne fellesskap – i alle byer og lokalsamfunn – og at denne regionen kan bli et kraftsenter og en base også for å nå inn i de lukkede landene rundt. Derfor håper vi på sikt å få flere utsendinger og mer samarbeid med andre organisasjoner som arbeider mot det samme målet, slik at vi kan få se enda mer av Guds kraft og nåde i virksomhet.

ILLUSTRASJONSFOTO: PRIVAT

Der barna får blomstre

Høsten 2024 åpnet vårt fjerde skolesenter i Sentral-Asia, et sted der barnas glede og kreativitet kan utfoldes og de får den omsorgen og oppmerksomheten de trenger. Samtidig bidrar vi til å bygge sterkere bånd mellom barn og foreldre. Gjennom å bygge relasjoner i området bidrar vi også med et positivt og meningsfullt nærvær i lokalmiljøet.

Rom for Guds kjærlighet. Skolesenteret er et pionerprosjekt i en region med få kristne, der overvåking og forfølgelse er vanlig. Gjennom å dele våre holdninger og tro i disse relasjonene skaper vi et sted der Guds kjærlighet kan få virke. Dessuten skaper senteret arbeidsplasser i et område som preges av høy arbeidsløshet – og det gir våre egne utsendinger oppholdstillatelse, slik

at de kan bo i regionen og vise familier kjærlighet og støtte i praksis.

En forandret gutt. Et eksempel på den positive innvirkningen som senteret har, er Murat. For seks måneder siden kom han til et av de andre skolesentrene våre, etter anbefaling fra lege. Tidligere var han stille og tilbaketrukket. Han sa ikke fra når han trengte hjelp og var i sin egen verden. Etter at han begynte hos oss, ringte moren ofte for å spørre om vi merket noen fremskritt. Men nå sier hun selv at Murat har blitt forandret. Han prater, siterer dikt, elsker musikk og dans – og kan til og med alle sangene.

Murats historie er til stor inspirasjon og et tegn på Guds kjærlighet og nærvær. Vi er takknemlige over å få se barn som Murat vokse og utvikles.

«Mariann»

Sentral-Asia: Takk og be

- Be for pionerarbeidet, og at gruppen får vokse og bli rotfestet i Jesus. Be om at vi når ut til flere steder i området og at Gud kaller flere arbeidere.
- Be for skolesentrene og at mange familier blir velsignet gjennom disse og får et møte med Gud.
- Be for teamet og om at vi blir ledet og går i ferdiglagte gjerninger.
- Be for våre lokale søsken som opplever stor forfølgelse, be om at de opplever Guds omsorg og godhet midt i vanskelighetene.
- Be for klinikken, be om visshet og ledelse i hvordan vi skal planlegge framover.

FOTO: TOM PARSONS UNSPLASH

La hverdagen skinne

*Dette er dagen som Herren har gjort;
la oss juble og glede oss på den!*

(Sal 118,24)

Vi mennesker, i alle fall de fleste av oss, liker å putte ting i bokser. Vi liker å kategorisere, skille og sortere ting og vite hva som er hva, hva som forventes og hva vi kan forvente. Enten vi innser det eller ikke, liker de aller fleste tydelige rammer. Vi vet at på hverdagene jobber vi, eller går på skole, eller gjør andre hverdagslige plikter og sysler. I helgen kan vi slappe mer av og gjøre det vi har lyst til. Og på søndagen går mange i kirken, og de aller fleste hviler og samler krefter til hverdagene som kommer. Vi har flere helligdager også – julaften, påskedag, palmesøndag og så videre. Og vi vet at de innebærer noe helt annet enn hverdagene.

Det er jo bibelsk, for det er jo flust av helligdager i Bibelen – løvhyttefest og påske og mye annet. For ikke å snakke om det tredje budet: Vi skal holde hviledagen hellig – for Gud har

helliget sabbatsdagen. (2 Mos 20,11)

Men har du lagt merke til at det ikke står noe om at vi ikke skal holde de andre dagene hellige? At noe er hellig, betyr at det er utskilt og opphøyet og innviet til Gud. Hver dag, enten det er hverdag eller fest, er en gave fra Gud – hva kan da være bedre enn å begynne hver dag med å vie den til ham? Gud helliget hviledagen, men vi kan alle hellige hverdagene. Hver dag er en ny begynnelse og et nytt blankt lerret vi kan bruke til å gjøre noe godt for andre.

Den amerikanske skuespilleren og sangeren Pearl Bailey sa en gang at mennesker møter Gud hver eneste dag, de bare kjenner ham ikke igjen. Tenk om vi, i våre møter med andre i hverdagen vår, kunne hjelpe dem å se ham – gjennom oss.

Narve Jonas Nystøyl

Prosjektene

Vil du støtte arbeidet?
Bli fast giver eller gi en gave på gi.nlm.no

Teologisk utdanning

Kr 2,36 mill.

Bibeloversettelse

Misjonssambandet deltar i arbeidet med å oversette Bibelen til et nytt språk for en unådd folkegruppe i Kaukasus. Språket er et levende skriftspråk som brukes i aviser og litteratur og tales av flere hundre tusen mennesker. Vi har en utsending som samarbeider med et lokalt team. Oversettelsen skjer i samarbeid med Wycliffe, SIL og Instituttet for bibeloversettelse.

Ledertrening, bibelundervisning og teologisk utdanning

Misjonssambandet bidrar til ledertrening, bibelundervisning og teologisk utdanning gjennom personell og økonomisk støtte. Målet er å styrke troen hos både familier, unge og eldre.

Pionerarbeid

Misjonssambandet er en del av et nystartet pionerarbeid i et område med få kristne, stor overvåkning og forfølgelse. Den lille gruppen muslimske konvertitter opplever ofte forfølgelse fra familien når de konverterer. De troende er for det meste førstegenerasjons kristne. Målet er at gruppen skal vokse, modnes, og at lokale ledere skal trenes og etableres for fremtiden.

Samfunnsutvikling

Kr 2,15 mill.

Opplæring for lærere og foreldre

Misjonssambandet arrangerer kurs for foreldre og kurs for skole- og førskolepersonell med veiled-

ning for å styrke barns og unges oppvekstvilkår. Programmet er anerkjent av UNICEF og WHO og benyttes i over seksti land. I Sentral-Asia brukes dette programmet til å fremme viktigheten av positivt samspill med barna. Målet er å gi foreldre og skolepersonell et solid faglig grunnlag for å utvikle gode verdier, holdninger og strategier som støtter utviklingen av positive relasjoner med barn.

Skolesenter 1, 2, 3 og 4

Høsten 2024 startet Misjonssambandet sitt fjerde skolesenter. Forventningene til skolebarn er høye i Sentral-Asia. Misjonssambandet driver fire skolesentre der vi tilbyr undervisning for førskolebarn, slik at de er godt rustet for en krevende skolehverdag. Skolesentrene gir muligheter til å vise Guds kjærlighet og formidle kristne verdier til både barn og voksne. De har også blitt til steder hvor relasjoner bygges, og hvor vi kan dele tro gjennom disse relasjonene. Skolesentrene åpner også dører for å sende ut team til ulike områder i landet, samt å skape jobbmuligheter.

Use Your Talents

Mange i Sentral-Asia står utenfor arbeidslivet eller har uforutsigbare jobber. Men alle er utstyrt med talenter, erfaringer og kompetanse. Misjonssambandet driver prosjektet «Use Your Talents», som bevisstgjør folk på deres talenter, evner og kompetanse og bidrar til at det skapes flere arbeidsplasser og prosjekter som kan være til velsignelse for lokalsamfunnet. Misjonssambandet ønsker at virksomhetene skal være levedyktige og har derfor satt som mål at de skal være økonomisk bærekrafti-

ge, fremme sosial utvikling og ha åndelig substans. På denne måten bidrar vi til å utvikle et samfunn der flere får bruke sine talenter og gaver, styrke selvfølelsen og sikre en stabil inntekt.

Kristent fagpersonell

Kr 2,8 mill.

Vitner i hverdagen

Misjonssambandet er til stede i Sentral-Asia med kristent fagpersonell/teltmakere som arbeider innen utdanning og helse. Samtidig som de gjennom sine yrker bidrar med faglig kompetanse, er de vitner i hverdagen. De er med og oppmuntrer de lokale kristne og opplever stadig at Gud leder dem til rett person i rett tid. De siste årene har nye muligheter åpnet seg innen helsesektoren. Offentlige helsetjenester i Sentral-Asia er enten gratis eller rimelige, men kvaliteten varierer. Mange helsearbeidere har begrenset utdanning, og tilliten til helsetjenestene er lav.

Misjonssambandets utsendinger samarbeider med et nettverk av kristent helsepersonell som for noen år siden startet en klinikk. De sender jevnlig team til mindre byer for å tilby helsehjelp, samtidig som de arrangerer husmøter hvor flere har valgt å ta imot Jesus. De har også etablert et sykehus med flere avdelinger og tilbyr praktisk opplæring for legestudenter i samarbeid med et lokalt universitet. Dette gir oss muligheten til å bidra med vår kunnskap og erfaring for å styrke kapasiteten, noe som vil føre til bedre helsetjenester i landet i fremtiden.

Sentral-Asia

Kontakt:
Berit Arner Ådnanes
Regionleder

badnanes@nlm.no

Misjonssambandets arbeid i Stor-Kina har et totalbudsjett på 2,5 millioner kroner.

Det var nøden for å nå det kinesiske folk med evangeliet som utløste opprettelsen av Det norske lutherske Kina-misjonssamband, som i dag bærer navnet Norsk Luthersk Misjonssamband. Helt siden oppstarten i 1891 har det vært drevet arbeid i denne delen av verden, og fortsatt ønsker Misjonssambandet å være delaktige i kirkens framvekst blant det kinesiske folk. Politiske omveltninger og endringer i behov har bidratt til store omlegginger i måten vi arbeider på, men kallet til å nå kineserne med evangeliet og kristen nestekjærlighet står fast.

Stor-Kina-regionen omfatter Kina, Hongkong, Macao og Taiwan, og Misjonssambandet har utsendinger i regionen på kortere og lengre opphold.

Sammen med våre samarbeidskirker ønsker vi å tilby ressurser til bibel- og lederopp-læring, både for menigheter og høyskoler. Gjennom «Use Your Talents» ønsker vi å oppmuntre de lokale menighetene til å bygge gode strukturer og programmer basert på de ressursene de har. Vi utvikler også ressurser til leseopplæring for voksne.

Engasjerte deltakere på workshop.

FOTO: MAGNAR OLSEN

Dine erfaringer er et talent

Det er ikke lett for en kineser å sette ord på egne talenter og evner, men når man først gjør det, kan det forløse mange velsignelser. For både oss selv, for kirken og for dem som bor rundt oss.

Tekst: Ray Kam

Helt siden jeg deltok på Use Your Talents-workshopen som ble holdt i Bangkok i november 2023, har jeg kjent på at det å ta i bruk «Use Your Talents» (UYT) kan føre til positive endringer i menigheten min, Living Stone Church, her i Hongkong. Ikke bare fordi det rent praktisk styrker menigheten og legger til rette for kirkelig tjeneste i henhold til våre ressurser og behovene til våre naboer – det utfordrer også vår forståelse av Gud og Guds forhold til oss, og hva vår

Betrakter vi Gud som forsørgeren av alt vi trenger, og at vi derfor ikke mangler noen ting? Tror og praktiserer vi virkelig at kirkens misjon er å tjene Gud og andre? Dette er spørsmål UYT utfordret meg på, og som jeg har ønsket å reflektere over sammen med resten av menigheten.

BEGYNNER MED DE UNGE

Magnar Olsen, Misjonssambandets utsending i Hongkong, har gitt oss god hjelp med å komme i gang. Vi bestemte oss for å begynne med en UYT-workshop for ungdommene i menigheten. Ungdomsdiakonen vår Pierre og jeg hadde først et møte med Magnar for å diskutere hvordan workshopen burde organiseres. Vi snakket om hvilke forventninger vi hadde, og hva slags midler vi har til å følge opp i etterkant. Vi ville at workshopen skulle tjene som en smakebit på UYT, for å se om noen av de

Ray Kam er forkyrner og evangelist i Living Stone Church i Hongkong. FOTO: MAGNAR OLSEN

Engasjerte deltakere på workshop. FOTO: MAGNAR OLSEN

Han fikk se på dette som et talent som lar ham forstå og tjene mennesker med en lignende bakgrunn.

foreslåtte prosjektene ville være gjennomførbare. Vi var ikke så opptatt av at dette første møtet måtte munne ut i noen detaljert handlingsplan, men at prosessene, responsen og ikke minst Den hellige ånds veiledning skulle lede oss i riktig retning.

HJERTE FOR NABOENE

Som et resultat av møtet ble det holdt en workshop i september 2024. Magnar var vertskap, og rundt 14 ungdommer deltok. Etter å ha blitt introdusert for det bibelske fundamentet UYT er bygget på, og hva vi legger i begrepet «talenter», ble deltakerne delt inn i to grupper for å jobbe med kartlegging av ressurser.

Gruppene kom opp med seks forskjellige prosjekter, og det prosjektet som fikk størst tilslutning, handler om å ta i bruk kirkerommet til å ønske beboerne i nabolaget velkommen til aktiviteter i en avslappende og fredfull setting. På denne måten kan vi møte de emosjonelle behovene som stressede Hongkong-folk kjenner på. Dette er spesielt viktig i vår kirke, som ligger i en av de minst velstående bydelene i Hongkong, hvor de fleste av innbyggerne har få sosiale møteplasser.

ET VERDIFULLT TALENT

En av ungdommene, som bor og vokste opp i området, var litt nølende i den tidlige fasen av kartleggingen. Men da han innså at opplevelsene våre, selv de som ikke nødvendigvis er så skinnende eller hyggelige, kunne være «talenter», skrev han ned «å vokse opp her i bydelen» som et av sine talenter. Det er slett ikke vanlig å kjenne på stolthet for å ha vokst opp i et slikt utfordrende nabolag, men han fikk se på dette som et talent som lar ham forstå og tjene mennesker med en lignende bakgrunn.

Dette synes jeg tjener som et godt eksempel på aksept og myndiggjøring, for man begynner å verdsette det man opplever, til tross for at det lett kan ignoreres.

UVANT FØLELSE

Etter hvert som vi nærmet oss slutten på workshopen, ga deltakerne uttrykk for at de hadde opplevd den veldig positivt. Det er ikke vanlig i vår kultur å sette ord på egne talenter, og derfor følte de seg litt urolige i starten. Men de ble mer komfortable med å anerkjenne dem etter hvert.

De satte også pris på å bli bedre kjent

med og samarbeide med andre ungdommer fra kirken, spesielt med tanke på hvordan deres meninger kan bidra positivt i menighetens arbeid.

MOTIVERT FOR MER

I etterkant av workshopen har vi gjennomgått de foreslåtte prosjektene, og vi ser at noen av dem er interessante å følge opp. Vi vil nok trenge en workshop til, eller i det minste et nytt forsøk på kartlegging av ressurser og talenter om noen måneder. For nå har deltakerne en bredere forståelse av begrepet «talenter», og det blir lettere å se hvordan Gud er nær dem i deres liv. Da kan de også lettere sette navn på flere av talentene de har. Vi håper også at det å se Guds nåde og omsorg kan motivere dem til å tjene Gud og andre som et svar på Guds kjærlighet.

Så er ikke Guds velsignelser og kall kun begrenset til ungdommene, og derfor planlegger vi også å organisere en workshop for de andre medlemmene av kirken det kommende året. Må Gud veilede oss på vår reise for å svare på Guds kall, for og med overfloden av talenter som Gud gir!

ILLUSTRASJONSBIKLE: ANA BENET – PEXELS.COM

Leter etter veien videre

Helt siden oppstarten i 1891 har Misjons-sambandet kjent på et særlig kall til å arbeide i Kina og blant det kinesiske folk. Da Kina ble stengt for kristen misjonsvirksomhet i 1949, fortsatte arbeidet i Hongkong, Macao og på Taiwan. På slutten av 80-tallet ble det igjen mulig å ha utsendinger inne i Kina, og Misjonssambandet hadde fram til desember 2023 kristent fagpersonell inne i landet.

Nå er det derimot ikke noen fastboende utsendinger i «fastlands-Kina» lenger, selv om vi fortsatt er involvert i et prosjekt i landet med personell bosatt i Norge.

Så hvor går veien videre? Er vi kommet til veis ende i Kina?

Muligheter overalt. I handlingsplanen som ble utarbeidet og vedtatt for arbeidet i «Stor-Kina» i 2023, er det et klart uttalt mål at vi fortsatt ønsker å ha flere utsen-

dinge og støtte arbeidet i regionen. Vi står i meningsfulle oppgaver i Hongkong og på Taiwan, og vi vender ikke blikket bort fra Kina. Vi er, med andre ord, ikke ferdig med «kinamisjon»!

Samtidig må vi erkjenne at det ikke er enkelt å se veien videre. Det har de siste årene vært betydelige begrensninger på hvilke typer profesjoner som slipper inn i Kina, og utviklingen i Hongkong er også bekymringsfull. Det kan derfor ta noe tid å stake ut kursen for arbeidet i regionen i årene framover.

Det kinesiske folk er ikke lenger isolert til et avgrenset område i verden. Vil vi nå kineserne med evangeliet, har vi arbeid hvor vi enn befinner oss! Går veien videre til andre områder?

Vi ber om Den hellige ånds ledelse i denne prosessen.

Eivind Jåtun

Forstår du det du leser?

Kinesiske kristne er kjent for å være «bibelvenner». Bibelen spiller en særlig stor rolle i mange kinesiske kirker. Det er vanlig at man lærer et bibelvers utenat på gudstjenestene, og mange menigheter har en felles bibelleseplan for hver dag. Nye sosiale medier brukes til felles bibellesing hver morgen. Mange kirker har en årlig konkurranse om å lese gjennom hele Bibelen.

Dessverre har en del svært alternative sekter, som ligger langt unna tradisjonell kristen tro og lære, etter hvert også påberopt seg eierskap til Bibelen. Dette er et problem i hele regionen, både i fastlands-Kina og på Taiwan. Slike motstridende impulser kan føre til misforståelser og usikkerhet, og det gjør det enda viktigere at kristne lærer å lese Bibelen slik Gud har tenkt det.

Grundige bibelstudier. China Lutheran Seminary på Taiwan har tatt konsekvensen av dette, og derfor tilbyr de nå et nytt studieprogram ved siden av det vanlige teologistudiet – en mastergrad i bibelfag, som også kan tas som deltidsstudium. Det nye studieprogrammet har blitt godt mottatt, og fra høsten 2024 er flere studenter allerede ivrig i gang med studiet.

Håpet er at man slik kan få utdannet flere rundt omkring i menighetene som kan bistå bibelgrupper og veilede andre troende i deres personlige bibellesing – slik at Guds ord kan bli lest og forstått av enda flere.

Meiken Buchholz

ILLUSTRASJONSFOTO: JAC8023 – PIXABAY.COM

Stor-Kina: Takk og be

- Be for alle kristne ledere over hele Stor-Kina, be om styrke, visdom og beskyttelse.
- Be om at Jesus må bli kjent i hele Stor-Kina og be om beskyttelse og visdom hos kristne.
- Be for arbeidet i Hongkong og Macao lutherske kirke og skolene som er knyttet til den.
- Be for alle ansatte og elever og deres familie og venner.
- Be for det teologiske seminaret på Taiwan, be for lærere og de som studerer der eller tar kortkurs.
- Be om at seminaret er med og styrker og gir visdom til dem som går der.
- Be for arbeidet med en leseapp, be om at den må nå langt ut og at flere kan få gleden av å lære å lese og på den måten bli mer inkludert i samfunnet.
- Be for utsendingene som arbeider i Stor-Kina. Be om beskyttelse, glede og visdom hos dem.
- Be om ledelse for veien videre i Stor-Kina.

FOTO: DARIAYMAHA PEKELS

La de små tingene skinne

«Det er et barn her som har fem byggbrød og to fisker. Men hva er det til så mange?»

(Joh 6,9)

Har du noensinne studert et maleri av Vincent van Gogh på nært hold? Virkelig gått tett oppi, så nesa nærmest berører malingen? På nært hold ser van Goghs malerier egentlig bare ut som en masse små klatter. Uten spesielt mye sammenheng, og for den saks skyld uten så mye verdi. Men når du tar noen steg bakover, forvandles alle de små og tilsynelatende uviktige klattene til et enestående kunstverk, hvor hver lille detalj, hver bitteliten klatt tilfører noe helt essensielt for helheten. Det er noe dypt levende, pulserende og nærmest overjordisk ved det, som om man ser mer enn det som faktisk er på lerretet.

«Store ting blir til av mange små ting som samles,» sa van Gogh. Det beskriver kunsten hans godt – men det beskriver også livet, og verden. Og kjærligheten som fyller den. Det er ikke sjelden du hører kristne som etter et

langt liv i tjeneste, sier at de er takknemlige for at de fikk være en bitteliten del av Guds store arbeid. Enten det var som misjonær, eller som kjøkkenmedarbeider på et leirsted, eller som søndagsskolelærer eller lydtekniker eller bare som en god nabo og venn. Enten de fikk føre noen til frelse eller bare trøste noen som gråt. Hjelpen noen som trengte det. De fikk være en liten malingsklatt, så tilsynelatende uviktig, men så essensiell i det store bildet.

Vi klarer ikke fullt ut å fatte hvor vakkert og viktig det bildet er, før vi en gang får skue det i sin helhet. Men for en dag det skal bli. Se ikke smått på de små penselstrøkene du får male i andres liv. «Jeg var fremmed, og dere tok imot meg (...) Sannelig, jeg sier dere: Det dere gjorde mot et av disse mine minste søsken, har dere gjort mot meg.» (Matt 25,35 og 40)

Narve Jonas Nystøyl

Prosjektene

Vil du støtte arbeidet?
Bli fast giver eller gi en gave på gi.nlm.no

Stor-Kina

Kontakt:
Eivind Jåtun
Regionleder

ejatun@nlm.no

Teologisk utdanning

Kr 450 000

Teologisk seminar (Taiwan)

Vekst og modning i kirker og kristne organisasjoner er avhengig av at det drives trosopplæring på ulike nivåer. Dette er et viktig satsingsområde for Misjonssambandet, også på Taiwan. I arbeidet med å utruste kirkens ledere til å fremme sunne og bibelske verdier, spiller det teologiske seminaret i Hsinchu en viktig rolle.

Det teologiske seminaret tilbyr teologisk utdanning på mastergradsnivå. De har også kortkurs som flere av lekfolkene som arbeider i den taiwanske kirken deltar på. Gjennom disse kursene er det et ønske å skape motivasjon og frimodighet, slik at studentene engasjerer seg i ulike former for frivillig tjeneste.

Misjonssambandet har ikke lenger fulltidsmisjonærer på Taiwan, men sender korttidsmisjonærer som underviser, og gir årlig driftsstøtte til seminaret.

Evangelisering

Kr 1.3 mill.

Lokal misjon (Hongkong og Macao)

Hongkong og Macao lutherske kirke (HKMLC) brenner for å gi evangeliet videre til nye generasjoner. Dette ser vi ikke minst gjennom det omfattende skolearbeidet kirken har. Innføringen av nye og mer restriktive lover i Hongkong skaper usikkerhet knyttet til hvor lenge friheten til å drive kristen skolevirksomhet kan fortsette. Men dette skaper bare sterkere engasjement for å gjøre så mye de kan mens det ennå er mulig. Misjonssambandets misjonærer får være med på et stort og viktig arbeid ved disse skolene, hvor de får følge elevene over flere år og bidra med undervisning, veiledning og kristen forkynnelse.

I HKMLC er det en økende bevissthet om verdien av å oppmuntre kirkemedlemmene til å ta i bruk sine gaver og evner til tilbedelse for menighetene. Flere menigheter prøver nå ut konseptet «Use Your Talents» i et forsøk på å øke bevisstheten rundt dette, og for å få verktøy til å kartlegge hvilke ressurser de har. Misjonssambandet er med og fasiliterer kursing og oppfølging.

Lokal misjon (Kina)

For første gang på mange år har ikke Misjonssambandet fastboende utsendinger i Kina. Mens vi kartlegger mulighetene for å sende nye vitner til landet, fortsetter vårt engasjement gjennom ulike partnere. Vi ønsker å yte støtte til kursing av lokale kristne, men landets lover forbyr utenlandsk støtte til denne typen tiltak. Vårt engasjement her blir derfor mer indirekte enn vi skulle ønske.

Samfunnsutvikling

Kr 750 000

Leseopplæring

Ettersom leseopplæring i tidligere tider var forbeholdt de privilegerte gruppene i Kina, har mange kinesere utfordringer med å lese sitt eget språk. Misjonssambandet har i flere år bidratt til utviklingen av et digitalt læringsverktøy for lesing og tekstforståelse. Når applikasjonen er ferdig utarbeidet, vil den med få grep kunne tas i bruk av andre språkgrupper, og dermed bli et viktig redskap for enda flere.

Misjonssambandets arbeid i Sør-Amerika har et totalbudsjett på 7 millioner kroner.

I Sør-Amerika har Misjonssambandet utsendinger i Peru og Bolivia, hvor det er etablert nasjonale lutherske kirker. Disse kirkene arbeider hardt for å utvikle seg til selvstendige kirkesamfunn, både økonomisk og misjonalt. Misjonssambandet ønsker å støtte dem i disse prosessene og gå sammen med dem i de utfordringene som ligger foran.

Det har blitt jobbet mye med kirkens diakonale oppgave de siste årene, og kirkene arbeider målrettet med å følge opp pastorene og lederne i lokalkirkene. Den siste tiden har det vokst frem en glød etter å finne nye inntektsgenererende prosjekter for å holde aktivitetsnivået oppe. Misjonssambandet bidrar også med støtte og undervisningspersonale til korttidsbibelskolen CLET og det teologiske seminaret SETELA. Disse institusjonene er viktige for utviklingen av ledere til kirkene.

FOTO: ESTEFANI NUÑEZ

Sterkere saman for å vinne fleire for Kristus

Ønsket for arbeidet ein startar er alltid at det skal gå vidare utan støtte utanfrå. Det siste året har det vakse fram mange lokale initiativ i kyrkjene her i Peru, der arbeidet går vidare og dei nasjonale tek initiativ til at nytt arbeid skal vekse fram.

Tekst: Marianne Thormodsæter Lindtjörn

Misjonssambandet kom til Peru i 1978, og arbeidet har resultert i ei sjølvstendig nasjonal kyrkje. No ser ein lokale initiativ vekse fram. Kva er det som gjer at dette skjer? Og kva har det å seie for kyrkja? Me tok oss ein prat med fleire av leiarane for det ulike arbeidet blant barn, tenårin-

gar, ungdom, unge vaksne og ektefelle.

SAMLE PÅ TVERS AV KYRKJENE

Paola Vargas Laime er leiar for arbeidet blant ungdom og unge vaksne i Arequipa. Ho brenn for å gå saman med og oppmuntre ungdom i Arequipa og hjelpe dei til å bli styrkte i trua.

– Det er ofte få ungdommar og unge vaksne i kvar kyrkje, og me jobbar difor no for å samle alle på tvers av kyrkjer. Det kan vere lite motiverande å gå i kyrkja og ikkje ha vener på same alder. Det er viktig å ha kristne vener for å halde fram som kristne, fortel ho.

Ein ser no resultat av arbeidet som blir drive. Fleire ungdommar frå andre byar, som no bur i Arequipa, har funne

Paola Vargas Laimé.

FOTO: PRIVAT

Estefani Nuñez.

FOTO: PRIVAT

Ekteskapskurs: Judith Ccama (t.v.) fortel at dei byrja med med to ektepar, men at det no er ei større gruppe som møtes jamleg. Dei skal snart arrangere sin første konferanse der dei ventar rundt 55 ektepar.

FOTO: PRIVAT

– Eg ynskjer å få på plass eit arbeid som består uavhengig av kven som har ansvar eller kva som måtte skje.

seg til rette i arbeidet deira, sjølv om dei ikkje har greidd å finne ei lokalkyrkje å gå i. Dei har òg fått sett at umgdomane har blitt betre på å dele trua si, at det er stor trivsel blant dei som møtes, og at mange har fått nye kristne vener.

VINNE EKTESKAP FOR KRISTUS

Ei anna som har sett kor sant det er at ein er sterkare saman, er Judith Ccama. Saman med ektemannen Jose Hanco og eit anna ektepar hadde dei eit ynskje om å samle yngre ektepar på tvers av kyrkjer for å støtte og oppmuntre kvarandre i dei ulike utfordringane ein møter på i ekteskapet, samt å bli kjent med Guds vilje for ekteskapet.

Grappa har dei valt å kalle «kristne lutherske ekteskap», og Judith fortel at eit hovudmål for dei er å vinne fleire ektepar for Kristus og at fleire ektepar skal stille seg til disposisjon for det Gud ynskjer å

bruke dei til.

– Mange gifter seg utan å ha noko særleg fundament og ender fort opp med å gå frå kvarandre. For dei er det difor viktig å støtte og oppmuntre kvarandre til å ha Gud som grunnvoll i ekteskapet. Det er viktig å jobbe med yngre ektepar og vise dei at det viktigaste i ekteskapet er å ha Gud som fundament, fortel Judith.

PRIORITERER DE UNGE

Ei anna dame som ynskjer å tene Gud og bidra til eit betre arbeid blant barn og tenåringar, er Estefani Nuñez. Ho er frivillig nasjonal leiar for barne- og tenårsarbeidet. Ho ynskjer å sette arbeidet blant barn og tenåringar først og jobbar for at dette òg skal bli ei prioritert gruppe. Ho fortel at mange gangar blir det berre arrangert leir på sommaren, og så er det ikkje noko meir.

– Eg ynskjer å få plass eit arbeid som

består uavhengig av kven som har ansvar eller kva som måtte skje. Det er difor viktig at det nasjonale barne og ungdomsarbeidet består heile året, seier Nuñez.

Ho jobbar difor aktivt med å sameine regionane og jobbe betre saman. Nuñez ynskjer no å ferdigstille ein del materiale som kan bli brukt i opplæringa, og som kan vere kyrkja sitt eige materiale. Eit anna ønske ho har er å kunne få tenåringane meir med og kunne lage til noko betre for dei. Ho har mange ynskjer og draumar for arbeidet og trur Gud vil vere med og legge til rette for arbeidet. Nuñez ynskjer å tene Gud og gjere dette arbeidet for Han.

Felles for dei tre damene er at dei har sett kor viktig det er å arbeide på tvers av lokale kyrkjer og regionar. Dei ynskjer å jobbe saman for då er dei sterkare, og saman kan dei vinne fleire for Kristus.

Daglig brød uten tilsetningsstoffer

Svein Lindtjørn forklarer med stort engasjement hvorfor paneton - den italienske versjonen av julekake, er som Mount Everest i bakeverdenen: et luftig bakverk som smelter på tunga. Og når målet er en kvalitetspaneton med god holdbarhet, uten kunstige tilsetningsstoffer, trengs det mye forskning og testing.

FOTO: PRIVAT

Det forholdsvis ferske bakeriet på misjonstomten i Arequipa har blitt startet opp som en del av et arbeid der man ønsker å jobbe med bærekraftig inntjening for kirka og det teologiske seminaret SETELA.

Naturlig og sunt. Maribel Mamani, som er utdannet kostholdsingeniør, har vokst opp i kirken her. Hun jobber sammen med utsendingen Svein Lindtjørn i bakeriet. Mamani mener det er viktig å opprettholde godt håndverk ved å unngå bruk av de tilsetningsstoffene mange andre bakerier bruker når de vil få fart på produksjonen.

– Vi velger ferske ingredienser av høy kvalitet. Dette sikrer at bakevarene både blir bedre på smak og sunnere.

Selv om god kvaliteten rettferdiggjør en høy utsalgspris, velger vi likevel å sette en prislapp som gjør varene tilgjengelige for alle. Vårt mål er at flere kan ha glede av et sunt og naturlig brød, forteller hun.

Hemmelig oppskrift. Lindtjørn og Mamani mener kvalitetsstempelen kan være noe av grunnen til at SETELA-bakeriet nå er i gang med å oppnå gode avtaler med kafeer på levering av ciabatta og paneton. Når det kommer til oppskriftene, holder bakerne dem for seg selv.

Misjonssambandet ønsker å bidra til at arbeidet i Peru har en stabil og god økonomi, og dette prosjektet er en del av arbeidet med inntektsgenerende og bærekraftig arbeid.

Anne Dagsland

Eit arbeid som set spor

Familieprosjektet «Styrking av familien for eit liv utan vald», som har vore utan støtte frå Misjonssambandet sidan 2024, har no blitt ein del av det diakonale arbeidet i kyrkjene. Utsending i Bolivia, Tone Marie C. Ueland, brukar materialet frå prosjektet i nybrotsarbeidet i Tarija.

– Vi underviser på skular for å betre elevane sitt sjølvbilete og for at dei skal vite at dei er skapte i Guds bilete. Vi tilbyr også kurs for foreldre (ICDP), i tillegg til ekteskapskurs. Dette meiningsfylte arbeidet gjer eg saman med pastoren og frivillige, fortel Ueland.

Blei kristen gjennom prosjektet.

Domi Andrea Pinto Lopez og Ayda Zayda Coro Arca er to av fleire frivillige som er aktive i prosjektet.

– Prosjektet har betydd mykje for

folk, kyrkjer, skular og helsevesen og bør fortsette sjølv om prosjektperiodane er over. Har familiene det bra, har også samfunnet rundt det bra, meiner Domi.

Ayda blei sjølv kristen gjennom prosjektet og blei medlem i kyrkja. For seks år sidan blei ho også mor til eit barn. Prosjektinnhaldet har difor vorte ein del av livet hennar. Det har gått rett til hjartet og ført til fornya eigen refleksjon.

– Prosjektet har ført til endring i livet mitt, spesielt ICDP-programmet har hjulpet meg mykje og motiverer for frivillig arbeid, fortel Ayda.

Motiverte til å fortsette. Dei to damene fra Tarija fortel vidare at dei får mange takknemlige tilbakemeldingar.

– Mange av deltakarane er svært interesserte, og vi merker store endringar

Domi Andrea Pinto Lopez og Ayda Zayda Coro Arca er frivillige i prosjektet.

FOTO: PRIVAT

hos dem. Det tyder på at undervisningsmetodikken både er viktig og riktig. Så håpar vi at folk fortset som frivillige, hjelper folk å reflektere, og at leiarar i kyrkjene framleis deltek som frivillige.

Malvin Ommedal og Tone Marie Christensen Ueland

Sør-Amerika: Takk og be

- Be om at dei nye initiativa som veks fram i kyrkja i Peru må skape samhold, og at fleire må få møte Jesus.
- Be for nytt kull på SETELA, og om at studentane må bli utrusta til teneste.
- Be for nybrottsarbeidet i Cusco og i Tarija.
- Be om at bakeri- og kafeprosjekta må vere til signing for både kyrkja og SETELA.
- Be om at misjonæra må få peike på Jesus med liva dei lever og arbeidet dei gjer – og at det må vere latter og glede i kvardagen.
- Be om at me må få støtte kyrkjene i Peru og Bolivia og gå saman med dei på ein god måte.
- Be om at fleire må få eit møte med Jesus.

FOTO: AARON BURDEN UNSPLASH

La Guds ord skinne

For Guds ord er levende og virkekræftig og skarpere enn noe tveegget sverd. Det trenger igjennom til det kløver sjel og ånd, marg og bein, og dømmer hjertets tanker og planer.

(Heb 4,12)

Det er lett å undervurdere kraften i Guds ord. Kanskje særlig hvis man har vokst opp i et kristent hjem og hørt bibelhistoriene gang på gang gjennom hele barndommen. Så blir man voksen, og man fortsetter å høre dem jevnt og trutt. Kanskje går du på møter eller gudstjenester omtrent hver helg. Eller leser i Bibelen eller en andaktsbok hver kveld eller morgen. Ordene er ofte fine, og de føles gode og trygge. Hvis vi er ærlige med oss selv, føles det kanskje noen dager som et pliktøp, mens andre dager kjenner vi at ordene inspirerer og taler til oss. Til trøst på tunge dager, eller til glede på de gode. Men til kraft? Det er nok sjelden vi plutselig føler oss mer uthvilt en mandags morgen etter å ha lest litt i Bibelen.

Noen ganger kan det nærmest føles hult, da, å gi noen et bibelvers når vi ser at de trenger trøst eller styrke.

Men selv om det er lett å undervurdere kraften i Guds ord, skal det faktisk godt gjøres å overvurdere den. For Bibelen er jo faktisk krystallklar. Guds ord er levende og virkekræftig og trenger gjennom alle stengsler. «Slik er mitt ord som går ut av min munn: Det vender ikke tomt tilbake til meg, men gjør det jeg vil og fullfører det jeg sender det til.» (Jes 55,11)

Vi mennesker liker å konkludere. Vi er fysiske, sanselige og utålmodige vesener, vi foretrekker å se resultater. Vi ser ikke alltid så langt – men det gjør Gud. Han vet hvor han sender sitt ord og for hva. Det gjør ikke alltid vi. Men vi kan stole på at han er virksom. Noen ganger er det nok å være sendebud – og la hva som skjer videre, være mellom avsender og mottaker. For Gud vet hva han vil – og han gjør det. I sin tid.

Narve Jonas Nystøyl

Prosjektene

Vil du støtte arbeidet?
Bli fast giver eller gi en gave på gi.nlm.no

Teologisk utdanning

Kr 3 mill.

Bibelkurs
Bibelundervisning er det viktigste Misjonssambandet kan bidra med for at kirkene kan vokse i Sør-Amerika. I over tretti år har det lutherske senteret for teologisk utdanning (CLET) vært bibelskolesystemet for de nasjonale kirkene, og mange kan vitne om at de har fått oppleve å få et godt kristent grunnlag der. Både i Peru og Bolivia arrangeres det bibelkurs og samlinger for både barn, ungdom, ledere og pastorer gjennom hele året.

Ledertrening

I Sør-Amerika forventes det mye av ledere. Pastorene blir ofte stående alene med mye ansvar, og holder ikke lenge i tjenesten. De har behov for støtte, både som enkeltpersoner og som gruppe. Misjonssambandet ønsker å være med og utruste en ny generasjon pastorer, og dyktiggjøre og utruste dem som sitter med lederansvaret. Dette gjøres gjennom regelmessige kurs, møtepunkter, samtaler og medvandring.

Teologisk kompetanse

Misjonssambandet ønsker å styrke den teologiske kompetansen i kirkene, og spesielt blant unge i Sør-Amerika. Ved å utruste dem kan de være med å bringe evangeliet videre. SETELA tilbyr teologisk

og pastoral utdanning. I år starter et nytt kull på seminaret, og studentene kommer fra våre samarbeidskirker i Andes-regionen. Vi ønsker å utruste og utdanne pastorer og ledere ut fra de behovene kirkene har.

Evangelisering

Kr 3 mill.

Møter på landsbygda
Sør-Amerika er preget av stor migrasjon inn til byene. Men mange eldre blir boende på landsbygda, og Misjonssambandet ønsker å følge dem opp. Spesielt i Bolivia er det mange eldre quechua-talende kristne som bor langt fra allfarvei og lever under enkle forhold. Et viktig middel i dette arbeidet er kristne stevner (fiestas cristianas) der folk kommer sammen fra ulike bygder for å synge og høre om Jesus. De lokale setter stor pris på stevnene og gir uttrykk for at de er viktige for deres kristne tro.

Lokal misjon

Vi ser stadig at de lokale kirkene selv ønsker å gå videre med evangeliet. I både Peru og Bolivia har de vedtatt satsinger på nybrottsarbeid og har spurt om å få misjonærer som kan jobbe sammen med dem. Vi ønsker å støtte opp om disse initiativene. I Peru er det arbeid blant aymarafolket og et nybrottsarbeid i inkahovedstaden Cusco. I Bolivia er det startet opp et arbeid i Tarija.

Selvstendige kirker

Kirkene i Peru og Bolivia får fremdeles økonomisk støtte fra Misjonssambandet, men dette er en støtte som gradvis trappes ned. Kirkene arbeider derfor med å etablere inntektsskapende prosjekter for å kunne opprettholde dagens aktivitetsnivå, og gjerne øke det. I Peru jobber Misjonssambandet sammen med den nasjonale kirken for å drive både et bakeriprojekt og et kaffe-eksportprosjekt. Håpet er at slike prosjekter ikke bare skal skape inntekter, men også bidra til at kristne kommer i kontakt med andre mennesker som ikke kjenner Jesus, slik at de kan få dele evangeliet.

Barn og ungdom

Kr 500 000

Trosopplæring

De unge i Sør-Amerika vokser opp i en mediekultur som er ukjent for de fleste i foreldregenerasjonen. Det kan også føre til avstand med tanke på verdier og tro. Gjennom forkynnelse og undervisning ønsker Misjonssambandet og kirkene å grunnfeste barn og unge i den kristne tro og utruste dem til et kristent liv.

Det viktigste arbeidet for barn og unge drives i de lokale menighetene, hvor mange av gruppene er små. Leirarbeid er derfor viktig for at barn, og spesielt ungdommene, skal se at det er flere som tror på Jesus. Dette er en populær

Sør-Amerika

Kontakt:
Marianne Thormodsæter Lindtjorn
Stedlig representant

nlmsoramerika@nlm.no

aktivitet, som også er evangeliserende. Kirken i Bolivia og Peru arrangerer leirer for barn, ungdom og menigheter gjennom hele året.

Det jobbes dessuten aktivt med utvikling og tilgjengelighet av godt materiell for søndagsskoler, barneklubber og tenåringsgrupper. Det har også blitt utarbeidet en læreplan med materiell for kristendomsfaget på de fleste skolene som har tilknytning til kirkene våre.

Samfunnsutvikling

Kr 500 000

Familie og samfunn

Familievold og overgrep er en stor utfordring i samfunnet. Både i Bolivia og Peru har Misjonssambandet støttet familieprosjekter i mange år. Gjennom disse prosjektene har man fått være med og forandre samfunnet innenfra, samtidig som man utvikler velfungerende lokalmenigheter.

Nå er prosjektperiodene over, og lokalkirkene har fått redskaper og forberedelse til å ta arbeidet videre. Misjonssambandet vil følge opp dette arbeidet i lokalkirkene, støtte opp om arbeidet med konflikthåndtering, verdiundervisning og ekteskapskurs og være en pådriver for det diakonale arbeidet i menighetene.

Vi har også startet opp Use Your Talents (UYT) i Bolivia og Peru og vil fortsette med dette framover.

Misjonssambandets arbeid i Vest-Afrika har et totalbudsjett på 14,5 millioner kroner.

I Vest-Afrika driver Misjonssambandet arbeid i Elfenbenskysten og Mali. De siste tiårene har det vært til dels mye politisk uro i disse landene. Det har ført til perioder med avbrudd og omdisponering av arbeidet.

I Mali legger man stor vekt på relasjonsbygging. Vi ser at dette bærer frukter, og sammen med lokal partner arrangerer vi barnegrupper og barneleirer med stort oppmøte. I tillegg har vi søndagssamlinger, studiegrupper og landsbybesøk. I Elfenbenskysten er vi nå i en periode hvor kirken selv ønsker å ta mer ansvar. I årene fremover vil utsendingene legge vekt på å gi råd, veiledning og være til støtte og medvandring i denne prosessen. Vi har for tiden fire menigheter og et kurs- og leirsenter i virksomhet her. Det drives blant annet et mediaarbeid, bibeloversettelse og familierådgivning.

Misjonssambandet støtter diakonalt arbeid i begge land, og i Mali driver vi et Norad-støttet prosjekt som arbeider for å gjøre et stort gullfelt om til dyrkbar jord.

FOTO: FREDRIK NOTEVIK

Populære foreldrekurs

Myndighetene i Abidjan er bekymret for den høye andelen av tidlige svangerskap og økende kriminalitet i bydelen Youpogon. Nå ønsker de å samarbeide med Misjonssambandet om et kurs for omsorgspersoner i bydelen.

Tekst: Anita Stokka Zimsen

Klemte mellom den lille regnskogen og kystlinja vest i Abidjan ligger bydelen Youpogon. Her vokser en stor andel barn og ungdom opp under tøffe kår. Myndighetene og flere foreldre er nå bekymret for den høye andelen av tidlige svangerskap, stoffmisbruk, frafall fra skolen og kriminalitet i Abidjans mest folkerike bydel. Myndighetene ønsker nå å samarbeide med blant annet Misjonssambandet for å forebygge dette.

RÅDMANN MED TOMMEL OPP

I 2022 begynte MELCI, Misjonssambandet sin samarbeidskirke, med ICDP-kurs. Det

En gruppe omsorgspersoner samles i kirken i Abidjan.
FOTO: PRIVAT

– I tillegg har det vært mye fokus på at når vi foreldre gjør feil, må vi be barnet om unnskyldning.

er et norskutviklet veiledningsprogram for foreldre og andre omsorgsgivere som allerede er i bruk på flere av Misjonssambandets felter. Det er altså dette kurset rådmannen i Youpogon nå har gitt tom-melen opp for. Kurset holdes 8-9 ganger over en periode på et par måneder. Deltagerne får da undervisning, diskuterer deltakernes selvopplevde erfaringer og har rollespill der en spiller voksen og barn. Misjonssambandet får samtidig bidra til å fremme mental og fysisk helse for ivorianere og kan dele kunnskap som bygger på det som Bibelen lærer oss er godt for mennesket.

EN DYPT BERØRT MAMMA

I november 2024 var det var det to ansatte som var sertifiserte veiledere. Siden det var så stor etterspørsel om å få bli med på kurset, satte man opp en ny gruppe i kirken i Youpogon.

Ei av mødrene som deltok forteller at kurset gjorde henne godt og har hjulpet henne med kommunikasjonen med sin sønn. Hun opplevde selv vonde ting som

barn og var i ferd med å gjøre det samme mot sin egen sønn.

– Tidligere, hvis sønnen min skadet seg under lek og begynte å gråte, kunne jeg bli irritert, slå, rope og jage han bort. Jeg ser jo at det kan skade mitt barn. ICDP-kurset har lært meg mye om hvordan kommunisere bedre med barnet, at vi må være oppmerksom for å vite hva barnet liker og ikke liker. I tillegg har det vært mye fokus på at når vi foreldre gjør feil, så må vi be barnet om unnskyldning, forteller moren.

Hun ønsker nå å bryte med et dårlig mønster og har en sterk vilje til å løse utfordringene med sønnen på andre måter. Hun forteller videre om en ting som spesielt rørte henne i undervisningen.

– En dag fikk jeg en utfordring om å spørre sønnen min om det er noe jeg som forelder gjør som han ikke liker. Sønnen min fortalte meg at han ikke likte måten jeg diskuterer med pappa, og de gangene jeg roper til han foran vennene sine. Det berørte meg veldig å høre dette fra han, og jeg har aldri reflektert noe særlig over

dette. Derfor vil jeg takke for ICDP-kurset. Jeg ber også Gud om at han må hjelpe meg å lykkes i å praktisere det vi har lært på kurset.

SATSER PÅ FLERE KURS

I løpet av tiden frem mot sommeren 2025 skal kirken kurse 15-20 nye veiledere som etter å ha fått sine sertifikat kan ha kurs eller bruke sin kunnskap på sitt eget arbeidssted. MELCI ønsker å få til et samarbeid med en eller flere partnere for å nå enda flere i Abidjan. I 2025 er planen å få startet opp med ICDP i Ouaninou, som er en landsby nordvest i landet der majoriteten er muslimer og animister. Her har Misjonssambandet allerede god kontakt med myndigheter og fått en god innpass gjennom de 40 årene som har gått siden de første misjonærene kom.

Gjennom å tilby dette kurset kan stadig flere i den oppvoksende generasjon i Elfenbenskysten forhåpentligvis erfare voksne som er trygge i sin rolle og som viser empati, kjærlighet og større interesse for sine barn.

FOTO: FREDRIK NOTEVIK

Mer enn bare fotball

For ett år siden flyttet familien min og jeg til landsbyen Ouaninou, nord i Elfenbenskysten. Ikke lenge etterpå startet jeg et fotballag for unge menn som vi kaller MELCI FC. Hver fredag er det trening og kamper. Det er alltid bibelundervisning etterpå for de som ønsker det. I begynnelsen kom det opp mot 30 stykker på undervisningene. Under ramadan sank oppmøtet betraktelig, men vi ligger nå på ca. 10 stykker på selve undervisningen.

De som deltar på undervisningsdelen er veldig interessert i Guds ord, og vi har gode samtaler i etterkant. En av deltagerne sa en gang til meg: – Jeg holder ut med din dårlige fransk, fordi jeg vet at det er bare du som har denne kunnskapen her i Ouaninou.

En gang fikk jeg lov til å gi to av de ivrigste hver sin bibel, som nå er flittig i bruk. Jeg opplever en forandring i dem etter at de begynte å lese i Bibelen. Han ene av dem har begynt å lese for kona si også. Han andre har begynt å siterte fra Bergprekenen, som betyr at han har ikke bare skumlest gjennom Skriften, men forstått innholdet, husket det og anvendt det i sitt eget liv. Det er fantastisk å se!

I vår startet jeg også opp et fotballag for gutter mellom 8-12 år. Også her deler enten jeg eller en av ungdommene fra kirka en historie fra Bibelen på mahou, deres lokale språk. Vi opplever at barna lytter ivrig til bibelfortellingene. Selv om det er frivillig, blir alle barna igjen for å høre. Det er inspirerende å se deres interesse og engasjement for både fotballen og troen.

Fredrik Notevik

Lytter sammen til Guds ord

Misjonssambandet driver mediearbeid i Elfenbenskysten. En av aktivitetene knyttet til dette er lyttergrupper som samles på flere steder rundt omkring i landet. I Abidjan er det fem aktive lyttergrupper med 5-10 medlemmer som møtes en gang i uken og hører på sendinger med kristent innhold. Etterpå diskuterer de innholdet. Lyttergruppene får regelmessig besøk av de som jobber i prosjektet.

Tiefini Diomandé bor i bydelen Youpogon i Abidjan. Han ble kristen gjennom mediearbeidet til misjonen og ble med i en lyttergruppe der han fikk høre budskapet om Jesus. Akkurat denne lyttergruppen pleide å samles i et fattig område med mye ulovlig bebyggelse. En dag

destruerte myndighetene hele dette området, blant annet lokalene hvor Tiefini sin lyttergruppe pleide å møtes. Gruppen ble oppløst som følge av dette. Lyttergruppen betydde mye for Tiefini, som selv tok initiativ til å etablere en ny lyttergruppe i et annet område. Han er veldig takknemlig for muligheten til å sitte sammen med venner for å lytte til Guds ord.

– Programmet vi hører på har lært meg hvilken vei jeg skal ta, veien til frelse. Det har fått meg til å forandre min livsstil. Jeg vil at sannheten skal seire. Det er så mye trøst og sikkerhet å få i Guds ord at vi må også dele det med andre mennesker, forteller han.

Sveinn Einar Zimsen

Tiefini Diomandé tok selv initiativ til å starte en ny lyttergruppe. Misjonssambandet har jobbet blant mahoufolket siden 1984.
FOTO: MOUSSA TRAORE

Vest-Afrika: Takk og be

• Be om at Jesus må bli kjent i Elfenbenskysten og Mali.

• Be om styrke, glede og visdom hos dem som forkynner Guds ord blant mahou-folket og malinke-folket, og be om at folk lytter og tar imot ordet.

• Be for bibeloversettelsen til mahou, be for de ansatte og for alle dem som leser Bibelen på mahou.

• Be for mediarbeidet, be om at budskapet om Jesus blir spredd ut gjennom programmene og lydfilene. Be spesielt for lyttergruppene og alle ensomme kristne, og at de må få stor velsignelse over dette materialet.

• Be for alfabetiseringskurset, be for alle deltakerne og de lokalt ansatte i arbeidet.

• Be for jordbruksprosjektene, be om godt samarbeid med alle involverte.

• Be om beskyttelse, glede og visdom for alle utsendingene og de lokalt ansatte.

FOTO: JANOSCH LIND UNSPLASH

La de unge skinne

La ingen forakte deg fordi du er ung, men vær et forbilde for de troende i ord og livsførsel, i kjærlighet, tro og renhet. (1 Tim 4,12)

Timoteus var en ung kristen leder. Paulus investerte både tid og omsorg i sine medarbeidere, så da er det interessant å se hva han føler er viktig nok til å bruke spalteplass på, når han skriver til ham. Og i dette verset er det flere ting vi kan merke oss.

For det første skjønner vi at generasjonsgnisninger har vært et kjent problem i kirken helt fra begynnelsen. Det er fascinerende – men også tankevekkende. Oppførsel og holdninger har en tendens til å gå i arv, i både familier og menigheter, og dermed har problemer en tendens til å gjøre det samme. Men det er ikke alt man arver som er verdt å beholde – vi trenger ikke være en del av problemet.

Samtidig ber ikke Paulus Timoteus om å ignorere forakten for sin egen del – han sier «la ingen forakte deg». Andres følelser er jo egentlig ikke noe Timoteus kan råde over, men her gir Paulus ham råd om hva han skal gjøre for ikke å gi dem noen grunn til å forakte ham. Og det er interessant – for legg merke til at forakten er begrunnet med alderen, men løsningen har ingenting med alder å gjøre. Med andre ord sier Paulus egentlig at forakten er

grunnløs.

Mellom linjene kan man lese at Timoteus nok opplevde å nyte mindre respekt som leder fordi han, i enkeltes øyne, manglet den livserfaringen og visdommen som kommer med alderen. Men all verdens tid gir ikke i seg selv erfaring. Livserfaring kommer av levde opplevelser, kamper og motbør, som gir erfaring i møte med lignende situasjoner og problemstillinger. Og det finnes mange unge som har langt mer relevant livserfaring enn folk flere tiår eldre. Livserfaring handler om hvor mye man er formet, ikke hvor lenge man har fermentert. Og visdom kommer ikke med alderen – den kommer fra Gud. (Ordsp 2,6)

Det er spennende å lese i Bibelen, og det er enda mer spennende når vi lar den forme og styre våre holdninger og handlinger. Når vi ser forbi våre egne forbehold og lar andre få skinne med sine nådegaver og erfaringer uansett alder – slik Gud har formet og forberedt dem for de oppgavene han har planlagt for dem – skinner vi alle klarere. Som menighet, som familie og som Jesu lys i verden.

Narve Jonas Nystøyl

Prosjektene

Vil du støtte arbeidet?
Bli fast giver eller gi en gave på gi.nlm.no

ELFENBENSKYSTEN

Evangelisering

Kr 7,9 mill.

De minst nådde

Misjonssambandet ønsker å nå det unådde mahou-folket nord i Elfenbenskysten, og her driver vi arbeid i flere landsbyer. Til tross for at islam dominerer den nordlige delen av landet, kan våre misjonærer og de lokale menighetene fritt og åpent forkynne Guds ord. Mahouer som blir kristne, kan likevel oppleve motstand fra familie og lokalsamfunn. I millionbyen Abidjan er det mange kirker, men svært få av dem arbeider blant de muslimske folkegruppene. Misjonssambandet driver arbeid i en liten menighet i byen rettet mot mahouer og folk fra andre beslektede folkegrupper som drar til byen for å studere eller finne jobb. Det drives blant annet alfabetiseringsarbeid og samlinger for kvinner og ungdom, samt søndagsskole og leirer for barn. På sikt er ønsket at kristne mahouer og andre reiser tilbake til sitt folk med evangeliet.

Bibelsenter

Misjonssambandet ønsker å nå ut til lokalbefolkningen med evangeliet, knytte bånd mellom kristne i området og være med og utruste folk til tjeneste. Det drives et bibelsenter, hvor det arrangeres leirer, bibelkurs og annen kurs- og opplæringsvirksomhet. Det arrangeres også sove-hjemme-leirer for barn i flere landsbyer i området.

Bibeloversettelse og litteraturarbeid

Kr 1 mill.

Drives i samarbeid med Wycliffe og SIL.

Bibelen på eget språk

Mahouer har lite litteratur på eget språk, heller ikke Bibelen. Misjonssambandet arbeider sammen med Wycliffe og SIL med å oversette Bibelen til mahou. Evangeliene er allerede utgitt som en bok, og evangeliene, Apostlenes gjerninger og sju av de kortere Paulus-brevene er tilgjengelige på nett. Vi jobber også med å forbedre skriftsystemet, slik at det kan bli lettere å lære å lese og skrive.

Mediarbeid

Kr 1 mill.

Drives i samarbeid med Norea Mediemisjon.

Media

Misjonssambandet ønsker å nå ut med evangeliet til folkegruppene mahou og malinké i Vest-Afrika. Som en del av den innsatsen ønsker vi å bruke mediarbeid, og vi driver et medieprosjekt som kalles «Hjertespråket», hvor vi lager og distribuerer programmer på lokalspråkene mahou og malinké. Mange mennesker i Vest-Afrika er analfabeter, slik er det også blant mahouene og malinkeene. Vi spiller inn bibeldeler som er ferdig oversatt til lokalspråkene, og andre programmer som gir undervisning i den kristne tro. De aller fleste praktiserer religiøse skikker knyttet til både islam og afrikansk tradisjonell religion. Vi ønsker også å produsere programmer som kan bidra til en bedre hverdag gjennom økt kunnskap om ulike temaer, slik som grunnleggende helseundervisning.

Digitale lydfiler deles ut til enkeltpersoner og grupper som følges opp av ansatte i prosjektet. Det gir mulighet til å fordype seg i Bibelen og kristen undervisning over tid. Dette fungerer godt både for dem som er ukjente med Bibelen, og for kristne som er isolerte og uten jevn tilgang til kristent fellesskap. Målet er å distribuere dette gjennom lokale evangelister og frivillige, samt digitale kanaler ol, for å komme i kontakt med søkende mennesker.

Samfunnsutvikling

Kr 800 000

Livsvilkår

Rundt halvparten av den voksne befolkningen i Elfenbenskysten kan verken lese eller skrive, blant de fattigste er tallene enda høyere. Misjonssambandet driver et alfabetiseringskurs i samarbeid med de lokale menighetene i en av de fattigste bydelene i Abidjan og i Touba-regionen.

I forbindelse med bibelsenteret i nord drives også et lite internat. Flere av de små landsbyene i området har svært begrenset eller ingen skoletilbud, og mange barn går tidlig opp skolegang på grunn av mangel på trygge steder å bo hjemmefra. I tillegg er internatet relasjons- og kontaktskapende.

Vi startet opp ICDP-kurs i Abidjan i 22 og planlegger også å starte opp i Touba-området.

MALI

Evangelisering

Kr 800 000

De minst nådde

Misjonssambandet ønsker å gå til de minst nådde, og i Mali arbeider vi blant den muslimske folkegruppen malinké. I en kommune sørvest for Bamako har kontaktskapende arbeid over flere år skapt relasjoner og tillit, og i samarbeid med en lokal partner drives det i dag barneklubber, fotballklubb, leirer, bibelkurs, Al Massira-studiegrupper, søndagssamlinger og evangeliseringsturer. Disse møtepunktene gir barn og voksne muligheter til å høre evangeliet. På lokalradioen sendes kristne programmer fem kvelder i uken.

Misjonssambandet samarbeider med flere partnere om å oversette Bibelen til malinké og har deltatt i et samarbeidsprosjekt der 13 Al Massira-filmer er oversatt og dubbet til bambara, som blir forstått av majoriteten i Mali. Al Massira er et verktøy utviklet for samtalegrupper om den kristne tro. Parallelt jobbes det for å kurse maliske kristne fra mange ulike kirkesamfunn i å bruke filmene.

Samfunnsutvikling

Kr 1,8 mill.

Arbeidet er Norad-støttet.

Utvikling av livsvilkår

I området hvor Misjonssambandet arbeider, er malinkéfolket jordbrukere, men det graves også etter gull, noe som har ført til at store arealer dyrkbar jord er ødelagt, tusenvis av gullgravingsbrønner er dødsfeller for dyr og mennesker og elveløp tørker ut grunnet jordmasser fra gullutgraving. Skog blir hogd ned, og det oppstår stadig ressurskonflikter mellom bondene og nomadiske husdyrholdere.

I 2017 startet Misjonssambandet et pilotprosjekt med ønske om å mobilisere lokalsamfunnet til en bærekraftig forvaltning av naturressursene. Lokalbefolkningen i flere landsbyer ble mobilisert til å gjøre om gamle gullfelt til dyrkbar jord, og til å plante trær.

Skogen vokst mye, og mange i lokalsamfunnet ser at areal de trodde var tapt, kan vinnes tilbake. I 2019 ble en ny prosjektperiode startet, og prosjektet ble utvidet til også å omfatte arbeid med å renske opp tette elver for å gi

Vest-Afrika

Kontakt:

Sveinn Einar Zimsen
Stedlig representant

melci@nlm.no

vannpunkt for dyreflokker, tørketid-fiske og tørketidshagebruk. Videre satses det på opplæring for å videreutvikle jordbruket, fortsatte skogplantingen og foredle og pøde lokale treslag som skaper nye inntektskilder. Tradisjonelle sparegrupper får opplæring til å bli spare- og lånegrupper, og mange vitner om økt avling eller økt inntekt fra småhandel som følge av lån innad i gruppene. Kurs i videreføring av produkter fra jordbruk og frukt dyrking gir grobunn for utvikling av ny næring. I 2023 startet en ny prosjektperiode der fokus er på å øke og forbedre risdyrking i området i tillegg til foredling av lokale jordbruksprodukter. Prosjektet gjennomføres i nært samarbeid med en lokal organisasjon som har dyptgående innsikt i lokale sosiale strukturer

Kursing av omsorgspersoner

Elfenbenskysten er et land med en ung befolkning. I en befolkning på 29,4 millioner, er 49 % under 20 år. Mange omsorgsgivere lever under et konstant press grunnet høy fattigdom og kriminalitet, og barna blir lidende som følge av dette. Gjentatte ganger ser man også at rivalisering og sjalus innad i familien fører til at barna blir utsatt for neglisjering, misbruk og vold.

Barneekteskap, barnearbeid, fattigdom, vold, manglende fødselsattester, mangel på rent drikkevann og mangelfull helsehjelp er noen av utfordringene som møter barn i Elfenbenskysten. 59 % av ivorianere lever i dyp fattigdom, og 37 % av gifte kvinner har inngått ekteskap før fylte atten år. Mange omsorgsgivere har selv vokst opp i familier hvor vold er utbredt, og kulturelle praksiser setter til tider barn i fare, særlig psykisk utviklingshemmede barn.

I MELCI (Misjonssambandet i Elfenbenskysten) ønsker vi å arbeide for å bedre barns oppvekstvilkår og har derfor startet ICDP (International Child Development Program) i Elfenbenskysten. Dette er et program rettet mot omsorgsgivere. I mindre grupper snakker man seg gjennom åtte steg for en god interaksjon med barn. Målet er å skape et fundament basert på kjærlighet og å styrke det emosjonelle båndet. Vi har også som mål å etablere låne- og sparegrupper for lengselse av omsorgsgiverkursen, for slik å kunne hjelpe familier til å bedre sin økonomiske situasjon, samt følge opp foreldre over lengre tid.

Misjonssambandets arbeid i Østlige Afrika har et totalbudsjett på 24,5 millioner kroner.

Misjonssambandet har siden 1948 en rik historie med misjon i Østlige Afrika. Våre selvstendige partnerkirker har vokst til noen av verdens største evangelisk-lutherske kirker. Vi står nå i en vennskapsfase der vi jobber side om side med likeverdige kirkepartnere for å nå ut med evangeliet til folkegrupper som ennå ikke har hørt.

I Etiopia har vi aktive bistandsprosjekter, jobber med bibeloversettelse, bidrar i skole, sykehus og universitet, og bidrar med undervisning inn i vår partnerkirke Mekane Yesus.

I Tanzania har vi ikke langtidsutsendinger, men vi støtter undervisning på bibelskoler og arbeidet i kirkene. Litteraturarbeidet Soma Biblia sprer Bibelen og god kristen litteratur. Målet med vårt arbeid er å hjelpe kirken til å nå enda lenger ut – gjennom god kristen litteratur og gjennom støtte til bibelskoler, evangelister og prester i kirken.

I Kenya og resten av regionen har vi rettet vår satsning mot en av de mest unådde folkegruppene, der det er svært få som kjenner evangeliet. Vi takker Gud for stadig nye enkeltmennesker og husfelleskap som har tatt imot Jesus. Vi driver prosjekter innen vann, helse og lese- og skriveopplæring, vi bidrar på sykehus, universitet og helseklinikker, vi underviser barn i grunnskole, vi leser Bibelen sammen med nye troende, og i 2025 er vi også involvert i urban misjon i hovedstedene.

Regionen «Østlige Afrika» inkluderer alt vårt arbeid i de tidligere feltene Etiopia og Øst-Afrika.

– Folk takker Allah for at vi kom hit

– Det mest påfallende etter tretten års arbeid her i området er at teamet vårt har fått så godt innpass i lokalmiljøet.

Tekst og foto: Margunn Krohn Sævre

Sola varmer rikelig i dag som ellers her på slettene øst i Kenya, men den åpne tuktuken gir vind i ansiktet idet vi putrer gjennom småbyen.

Sykepleier Nick Ochieng manøvrerer doningen på de sandete stiene som bukter seg mellom gjerder av tornekratt og over et jevnt dryss av plastsøppel. Vi er med helseassistent Halima Omar for å besøke barn med ulike funksjonshemninger og deres familier. Det første barnet på dagens besøksrunde ligger på en madrass på gulvet og smiler mot gjesten.

I Kenya har Misjonssambandet, med Norad-støtte, drevet arbeid i Tana River County siden 2011. Bedre tilgang på vann, lese- og skriveopplæring for voksne, bygging av latriner og helseundervisning har vært de dominerende virksomhetene.

MØTT MED SKEPSIS

Planen var å starte arbeid mye lenger nord, men prosjektet landet heller her, atskillig nærmere Misjonssambandets base i Nairobi. Etter en seig oppstart var de nødvendige avtalene underskrevet, en eiendom kjøpt, og byggearbeider i gang.

– I dag tenker jeg at det var Gud som ledet oss hit, sier «Ola» fjorten år seinere. Han og familien er tilbake i Kenya etter ti

år i Norge, og «Ola» har tittelen prosjekttrådgiver.

– *Hvilke endringer ser du i området fra da prosjektet ble etablert og fram til nå?*

– I starten ble vi møtt med skepsis.

Ryktene gikk i byen om at vi skulle bygge kirke, og det ville vært en enorm provokasjon, forteller «Ola». Befolkningen er nemlig stort sett muslimer, bortsett fra et fåtall kristne tilflyttere.

– I dag er vi en del av samfunnet i stedet for en motpart, de vil gjerne ha oss her.

«Ola» mener det er påfallende hvor godt innpass prosjektet og teamet har fått i lokalmiljøet.

– De omtaler oss som «watu wa Scripture», altså skriftens folk, med henvisning til organisasjonsnavnet Scripture Mission. Og de takker Allah for at vi kom hit.

Roba Wako har vært prosjektleder i elleve år og fulgt utviklingen «Ola» beskriver.

– Det er fint å oppleve at vi er akseptert og at vi berører behovene i lokalsamfunnet.

– *Hva er det viktigste du har lært gjennom årene dine her?*

– At vi må gå sammen med folk for å oppnå resultater, jeg kan ikke løpe i mitt eget tempo. For å skape endringer må vi forstå omgivelsene og møte deres behov.

IKKE RELIGIØSE GRENSER

Men selv om naboene er takknemlige for Scripture Mission, har fiendtlige holdninger fra grupper lenger øst kommet til uttrykk. I 2024 bestemte Misjonssamban-

Sykepleier Nick Ochieng mener oppfølgingen av barn med funksjonshemninger bør fortsette og utvides.

ute på; de kartlegger familier med barn som har funksjonshemninger, undersøker deres behov og besøker dem jevnlig.

MANGOJUS OG EN DOSE VENNLIGHET

Gutten Shureim på madrassen har diagnosen hydrocephalus, også kalt vannhode. Etter en operasjon ble synet bedre og skjelvingene gav seg, men hodet er fortsatt for tungt til å holde oppe, den syv år gamle kroppen er spe og liten som en toåring. Barnet får jus, og vi blir litt og snakker med familien hans før vi drar videre til nestemann.

Hvert av barna vi besøker får en slik flaske mangojuice og en god dose vennlighet og oppmerksomhet.

– Besøk er viktig i seg selv, mange av disse besøkes ikke av naboer, sier Halima Omar. Hun er selv muslim og fra denne småbyen og en høyt verdsatt gjest hos barna. I hjem etter hjem kommer de løpende mot henne, tuktuken og jusen.

INNSER AT DE OGSÅ ER VIKTIGE

Helseassistenten forteller at funksjonshemninger anses gjerne som en forbanelse eller straff, og er derfor skamfullt for familien. Flere av barna er underernært og mangler nødvendig oppfølging og tilrettelegging.

det at norske barnefamilier ikke skal bo i dette området på grunn av uttalte trusler mot dem. Nå bor kun kenyanske ansatte her fast, mens norske utsendinger kommer regelmessig på kortere opphold.

– Misnøyen og truslene kommer ikke herfra, lokalt ønsker myndighetene og ledere å beskytte oss. De religiøse lederne rundt oss her ser at utviklingen går på tvers av religiøse grenser, sier Wako.

Digni, som formidler Norad-støtten til prosjektet, forventer at aktivitetene endres etter et visst antall år. Nå er de ansatte derfor i gang med å teste ulike komponenter som kan bli med videre de neste årene. En av disse er helseteamet

– Når vi besøker disse barna, innser de: «Jeg er også viktig».

Halima Omar er opptatt av å formidle at familien ikke har skyld i barnas funksjonshemninger.

– Barn med funksjonshemninger er også skapt av Gud og skal respekteres på samme nivå som oss andre.

Noen av dem har fått rullestoler via prosjektet og kan med det lettere komme seg ut av hjemmet. I tillegg kommer en fysioterapeut på besøk 1-2 ganger i året.

– Det er for lite, mener sykepleier Ochieng og sier de bør få oftere oppfølging, hvis denne delen av arbeidet blir med også framover.

Prosjektets ledelse vil i samarbeid med Digni gjøre prioriteringene for hva som får fortsatt tilskudd og oppmerksomhet, og hva som fases ut.

– Hva er viktig framover?

– Det er kjempeviktig å beholde staben, mener prosjektrådgiver «Ola». Han beskriver hvordan flere av ansettelsene skjedde i samme tidsrom for rundt ti år siden, som om Gud ledet dem til stillingene.

– Nå er de gode, bevisste teltmakere her. Kenyanske ansatte er en rød tråd i arbeidet, og de gir kontinuitet.

Åtte voksne og tre barn bor nå fast på basen til Scripture Mission.

FOTO: ASLE JØSSANG

Møtes til gjensidig inspirasjon

Kirken i Mbulu klarer seg fint selv. Men ved å holde kontakten holder vi også vår felles historie levende.

Flere av Misjonssambandets tidligere misjonsfelt er nå selvstendige, nasjonale kirker som greier seg fint på egen hånd.

Like fullt ønsker både kirkene og misjonen å opprettholde kontakten, noe som gjerne omtales som vennskapsfase. Det er for å holde en felles historie levende, men ikke minst for å synliggjøre at vi tilhører den samme Kristus og kan møte hverandre til gjensidig glede, inspirasjon og veiledning.

Blokken som redder liv

– Etter at vi fikk en egen avdeling for behandling av nyfødte, har vi sett en markant nedgang i dødeligheten. Det er Estefanos Shiferaw, koordinator i «Maternal and Infant Health Project» (MIHP) i Øst-Bale, som forteller dette. Han er stasjonert i Ginnir.

Mødre og nyfødte er i frontlinjen av helseutfordringer, fordi de mangler god tilgang til helsehjelp lokalt.

Ti prosent nedgang i dødsfall. – Dødeligheten blant nyfødte på sykehuset var atten prosent i 2022, forteller Shiferaw. Den høye dødeligheten var blant annet knyttet til at sykehuset manglet en god avdeling for behandling av nyfødte. Dårlig standard, uhygieniske forhold og mangel på rom hvor mødrene kunne oppholde seg, gjorde at mødre foretrakk å ta med

de syke nyfødte hjem.

Etter at Misjonssambandet bygde en blokk, eller avdeling, tilegnet behandling av nyfødte, har dødsraten blitt redusert med ti prosent på to år.

– Nå blir nyfødte behandlet i ulike rom utfra om de har infeksjoner eller er premature, og mødre har også et sted å oppholde seg, forklarer Shiferaw. Han legger til at også sykepleiere har fått opplæring. Til sammen gjør dette at mange liv blir spart.

Men utfordringene stopper ikke her, ifølge Shiferaw.

Håper på ny avdeling. – I dag møtte jeg en fødende som ble bedt om å vente ute, fordi det ikke var plass på fødeavdelingen. Dette er ikke et engangstilfelle: Kvinner sover og fukter på gulvet, noe som gjør både dem og nyfødte utsatt for infeksjoner.

Estefanos Shiferaw er koordinator i «Maternal and Infant Health Project» (MIHP) i Øst-Bale.

FOTO: MARI RYDLAND

Shiferaw håper de i fremtiden kan få en ny fødeavdeling som vil bidra til å redusere mødre- og barnedødeligheten ytterligere.

– Det er glededyt å være vitne til at liv reddes og vi får forandringer i lokalsamfunnet.

Mari Rydland

FOTO: KRISTOFFER KROHN SÆVRE

Når gjerningene ligger klare

I byen jeg befinner meg i, er det et stort universitet. Her er jeg så heldig at jeg har min arbeidsplass. Mitt fagfelt er snevert, og i Norge er det veldig få steder dette kan læres. Så at jeg skulle komme til en tilfeldig by i Etiopia og få bidra med min snevre kompetanse, er smått utrolig.

Gjerningen lå klar. Misjonssambandet har vært tilknyttet universitetet i mange år, og da vi ankom, var beskjeden at de ikke trengte flere lærere. Det de derimot ønsket, var praktisk erfaring. Det var nettopp dette jeg kunne tilby. Snakk om å gå i ferdiglagte gjerninger.

Trenger tid. Undervisningen er veldig forskjellig fra Norge, men studentene er ivrige og lærevillige. Min jobb er å gi råd til min kollega innen mitt fagfelt. I begynnelsen var det vanskelig. Både fordi arbeidstider og arbeidsmetoder er veldig ulike, og fordi relasjonen var ny. Jeg har brukt lang tid på å bli akseptert og å klare å forklare hensikten med å gjøre ting på en ny måte. Jeg har flere dager møtt opp på arbeid, for så å måtte gå hjem igjen, fordi kollegaen min hadde andre planer.

Lys og salt. Da er det viktig å huske på at jobben på universitetet ikke er grunnstenen til at jeg er her. Jeg er her først og fremst for å være lys og salt. Gjennom jobben på universitetet blir jeg kjent med mange mennesker, og forhåpentligvis får jeg peke på Jesus for dem.

«Ragnvald»

– Jeg elsker historien om Abraham og Sarai

Animasjonsserien Arven etter Adam er en storsatsning for Norea og kanskje et av våre mest spennende medieprosjekter noensinne. Målgruppen er barn fra unådde folkegrupper i Øst-Afrika.

Tekst: Harald Endresen

Vi oversvømmes med underholdning på skjermen. Millioner av videoer og budskap gjør at det vi ønsker å formidle, lett drukner og forsvinner i mengden. Hvordan blir vi sett? Hvordan skiller vi oss ut i mylderet? Jo, ved å gripe fatt i spørsmålene mennesker har balet med siden tidenes morgen: Hvorfor eksisterer jeg? Hva er meningen med livet? Hvor kommer jeg fra, og hva skjer etter døden? Når disse spørsmålene er basert på øst-afrikansk estetikk, blir resultatet veldig bra.

ÅPNER DØREN PÅ GLØTT

– I islam lærer vi ikke mye om Jesus, skriver en seer fra Øst-Afrika. – Kanskje

kan jeg bli bedre kjent med ham gjennom animasjonsserien Arven etter Adam? Jeg elsker historien om Abraham og Sarai, og jeg gleder meg til å se nye episoder.

Beretningene i Arven etter Adam åpner døren på gløtt for undring over Gud, og de forteller oss at Jesus var mer enn et menneske. De historiske hendelsene vi har valgt å filmatisere, griper fatt i eksistensielle spørsmål som berører alle mennesker, uavhengig av tro eller livssyn, og de står sentralt i islam. Gjennom hele serien gis det hint om at Gud har en plan om frelse og et løfte om liv etter døden ved troen på Jesus.

KARTLEGGER GUDSTROEN

For å måle effekten av serien jobber vi med å utvikle en måte å kartlegge gudstroen til seerne før de har sett serien, og etterpå. Dette vil hjelpe oss til bedre å forstå effekten av serien. Håpet vårt er at mange vil komme til tro på Jesus etter hvert som millioner av mennesker i Øst-Afrika, og siden i andre deler av ver-

PS: Norea Mediemisjon er ansvarlig for prosjektet. Dette utvikles i samarbeid med Misjonssambandet. Det blir et eget seminar om Arven etter Adam på Misjon 25 / GF 25.

den, ser serien.

På nettsiden arvenetteradam.no finner du alle ferdige episoder, samt blogger, kommentarer og annet innhold relatert til animasjonsserien.

Opplæringen setter spor

Brannskader er et meget utbredt helseproblem i de fleste afrikanske land. En av hovedårsakene til de mange brannskadene skyldes forholdene rundt det tradisjonelle kjøkkenet, hvor koking og all matlaging foregår med åpen ild. De aller fleste ildsteder er ubeskyttet.

Gledelig utvikling. Det er en økende bevissthet rundt problemet med brannskader i Etiopia og andre afrikanske land. Selv om oppmerksomheten rundt brannskader i Etiopia er økende, er tilgjengelige ressurser for å håndtere dette problemet marginalt. Men det er gledelig å se utviklingen innen utdanning av legespesialister i Etiopia. I år 2000 var det kun en etiopisk spesialist i plastikkirurgi i landet. Ved årsskiftet 24/25 runder dette tallet 80.

Selv har jeg arbeidet med brannskader i Etiopia i 25 år. Vi har sett oppmun-

trende resultater gjennom satsing på medisinsk infrastruktur kombinert med medisinsk opplæring av helsepersonell. Gjennom de siste 16 årene har brannskadeavdelingen på det koreanske sykehuset i Addis Abeba, MCM Comprehensive Specialized Hospital, behandlet mer enn 1500 brannskadepasienter, de fleste betalt av stiftelsen Children's Burn & Wound Care Foundation (CBWCF).

Stort behov for kompetanse. Gjennom en årrekke har vi mottatt mange pasienter fra øst i Etiopia, og behovet for å bygge kompetanse på brannskade er stort i dette området. Det er derfor gledelig at CBWCF i samarbeid med Misjonssambandet har inngått en samarbeidsavtale om å bygge kompetanse innen behandling av brannskader ved et sykehus øst i Etiopia. Avtalen tredde i kraft i mai 2024 og vil løpe ut 2025.

Brannskader er et stort problem i Etiopia og Einar Eriksen (t.v.) har arbeidet med dette i 25 år.

FOTO: CBWCF

Opplæringen av helsepersonell er i full gang, og vi ser med glede at opplæringen setter spor. Vi ser fram til fortsettelsen av et meget viktig helseprogram for befolkningen i øst.

Einar Eriksen

Østlige Afrika: Takk og be

• Be for brødre og søstre som har tatt imot Jesus det siste året. Be om beskyttelse, og at de erfarer styrke og trøst når de opplever angrep fra omgivelsene.

• Be om at våre utsendinger må erfare at Jesus er nær i gode og tunge dager. Be om visdom og styrke til å vitne om Jesus for både egne barn, naboer og kolleger og mennesker de møter i sin hverdag.

• Be for partnerkirkene EECMY, ELCT og ELCK. Takk for veksten de opplever. Be om visdom og klarsyn for lederskapet. Be om at stadig nye må kjenne på kallet til å vitne om Jesus til sine omgivelser.

• Be om at Gud må kalle nye til tjeneste i Østlige Afrika, og be om at ny stedlig representant i 2025 må finne glede og styrke i oppgavene som venter.

• Be om at basene i Nairobi og Addis må være et sted der det er godt å være og der Jesus er i sentrum – både for gjester, skolebarn, TID-familier, ansatte, fastboende og nye troende.

FOTO: LOGAN WEAVER UNSPLASH

La de gamle skinne

De er plantet i Herrens hus og blomstrer i forgårdene hos vår Gud. Ennå i alderdommen bærer de frukt, de er friske og frodige.

(Sal 92,14-15)

Leon Trotsky var en marxistisk tenker og politiker og en av Lenins nærmeste medarbeidere. Slik sett er nok ikke all visdom og innsikt han hadde å komme med verdt å lytte til, men måten han beskrev det å bli gammel på, er tankevekkende: «Alderdom er det mest uventede som kan skje med en mann.»

Alderen har en utrivelig tendens til å komme snikende. Stille, tilforlatelig, gradvis og umerkelig – til man plutselig merker det noe voldsomt. For noen kan det føles som et svik, og det kan overrumple en – som et dådyr fanget i lyset fra en bil, stiv og i villrede. Noen velger å trekke seg unna, andre fortsetter, i mangel på en bedre løsning, i den vante tralten så lenge det går, og atter andre går kanskje i forsvarsposisjon. Det høres ikke akkurat ut som den friske og frodige blomstringen salmisten beskriver.

Men er man plantet i Herrens hus, er næringsgrunnlaget der fortsatt. Kraften er der – så lenge man husker å gjødsle. Samtidig vet enhver gartner at noe av det viktigste man kan gjøre for å fortsette å drive frem ny vekst, er å beskjære. Plukke noen av blomstene man allerede har. Da kan gamle trær og planter bugne minst like mye som de yngre.

Menighet – og misjon – er noe levende og dynamisk. Det er en bevegelse, i stadig vekst og stadig endring. Som en hage med alle årstider. Med ulik frukt fra den samme næringen. Vi må ikke glemme å plukke av alle plantene, jevnt og trutt, gjennom hele året. Vi må la hele hagen skinne, så den kan glede både gartneren og dem som kommer for å se.

Narve Jonas Nystøyl

Prosjektene

Vil du støtte arbeidet?

Bli fast giver eller gi en gave på gi.nlm.no

ETIOPIA

Teologisk utdanning

Kr 800 000

Utdanning av kristne ledere

Den enorme veksten i Mekane Yesus-kirken skaper et stort behov for utdanning av kristne ledere, og kirken ønsker fortsatt å gå videre til unådde områder og folkegrupper. Misjonssambandet ønsker å bidra med personell og økonomisk støtte til Tabor Evangelical College i Hawassa. Her kan studentene ta en tre- eller fireårig utdanning i misjon. Gjennom stipendordninger får også studenter fra den fattige landsbygda muligheter til utdanning. Et viktig fokus i utdanningen er hvordan man kan nå ut til unådde folkegrupper.

Styrke menigheter

Etter mange års arbeid sør i Etiopia har Misjonssambandet de siste årene gradvis flyttet mesteparten av ressursene og utsendingene til andre, unådde områder i landet. Men hyppig utskiftning av ledere i de sørlige kirkene gjør at det fortsatt er et stort behov for lederopplæring i disse områdene. Etter forespørsel fra kirken vil Misjonssambandet støtte kirken med personell og ressurser med vekt på kompetansebygging, kursing og opplæring av ledere i synoder sør i landet.

Evangelisering

Kr 1,1 mill.

Lokal misjon

I mange unådde områder i Etiopia har innflyttere fra andre steder av landet bygget små menigheter,

med et ønske om å nå ut med evangeliet. Misjonssambandet ønsker å støtte disse, samt gi opplæring og lønn til evangelister. Dette gjelder blant annet i Øst-Bale, der flertallet av innbyggerne er muslimer, og i Sør-Omo, hvor tradisjonelle religionsformer fortsatt er vanlige. Evangelistene forteller om muslimer som kommer til tro på Jesus.

Bibeloversettelse

Kr 1 mill.

Bibelen til tsamakko

Arbeidet drives i samarbeid med Wycliffe.

Etiopia kjennetegnes av stort etnisk mangfold med over 80 ulike folkegrupper. Misjonssambandet har i mange år støttet oversettelse av Det nye testamentet til tsamakko, et språk som brukes av cirka 15 000–20 000 mennesker i Sørvest-Etiopia. På den måten får tsamakko-folket Bibelen på sitt hjertespråk. Et nasjonalt team arbeider sammen med utsendinger fra Misjonssambandet. I 2025 og kommende år ønsker teamet å komme i gang med Det gamle testamentet.

Helse

Kr 3,2 mill.

Mor og barn

Arbeidet er Norad-støttet.

For etiopiske kvinner i fjerntliggende områder er det å bli gravid ekstremt risikabelt. Misjonssambandet støtter et arbeid som har som mål å gjøre helsetjenester mer tilgjengelig for kvinner og barn på landsbygda. Sykehusene,

helsesentre og helseposter drives av etiopiske myndigheter. Misjonssambandet bidrar med støtte til kompetanseheving, medisinsk utstyr, veiledning og undervisning. Rapporter fra distriktene hvor Misjonssambandet har hatt dette arbeidet, viser gode resultater. Dødsfallene for mor og barn har gått betydelig ned de aktuelle stedene.

Samfunnsutvikling

Kr 5,1 mill.

Deler av arbeidet er Norad-støttet.

Bedre liv på landsbygda

Store deler av befolkningen på den etiopiske landsbygda lider på grunn av tørke, dårlig matvaresikkerhet og lavt utdanningsnivå. Misjonssambandet støtter flere utviklingsprosjekter i slike områder. Vannmangel er et stort problem, og Misjonssambandet støtter arbeid med å bygge vannkilder og løfte frem viktigheten av god vannforvaltning. En annen stor utfordring er mangel på kunnskap om hygiene og ernæring, og Misjonssambandet arbeider for å øke kunnskapen på disse områdene. I tillegg arbeider vi for å forbedre forholdene for husdyr og gi god opplæring i ulike jordbruks-teknikker. Plastavfall er også et betydelig problem i flere områder der Misjonssambandet er til stede. I Øst-Bale støtter Misjonssambandet derfor et prosjekt med lokale myndigheter og sykehus for å bevisstgjøre lokalbefolkningen og bedre avfallshåndteringen. Et annet stort problem er lavt utdanningsnivå. Vi ønsker å være med og bidra til å endre dette og støtter utdanning for fattige og foreldre-løse elever. Dette inkluderer et

internat. I tillegg støtter vi lese- og skriveopplæring og sykurs, særlig for kvinner. Kvinnene kan også få støtte til å starte egne bedrifter.

Utdanning for jenter

I deler av Etiopia blir jenter nedprioritert når det gjelder utdanning. Misjonssambandet jobber for at flere jenter skal få gå på skole. Prosjektet utfordrer folks motforestillinger mot utdanning av jenter gjennom samtaler med religiøse ledere, foreldre og jentene selv. Prosjektet har som mål at jenter skal få utdanning, slik at de kan være med og påvirke sin egen fremtid.

Videregående opplæring

I en by øst i Etiopia tilhører majoriteten av befolkningen en muslimsk folkegruppe. Utdanningsnivået i dette området er lavt. Misjonssambandet støtter Mekane Yesus-kirken med personell og økonomiske midler i driften av en videregående skole. Misjonssambandet ønsker å være med på å drive en skole av høy kvalitet som samler elever fra ulike folkegrupper.

Kompetansebygging gjennom universitet

Ved et universitet og et universitetssykehus øst i Etiopia har Misjonssambandet utsendinger som arbeider med undervisning og kompetansebygging.

KENYA

Teologisk utdanning

Kr 500 000

Lokal misjon

Mange folkegrupper i Kenya har fortsatt ikke hørt evangeliet. Misjonssambandet gir økonomisk støtte til den nasjonale kirkens arbeid for å nå flere, og utsendingene bidrar ved å reise rundt og inspirere og undervise i områder hvor kirken har sitt arbeid. Vi bidrar også med korttidspersonell i dette arbeidet.

Samfunnsutvikling

Kr 6,4 mill.

Deler av arbeidet er Norad-støttet.

Kvinneres rettigheter

Jenter blir ofte nedprioritert og lider under manglende utdanning. Ved å støtte flere videregående skoler drevet av den nasjonale kirken (ELCK) vil Misjonssambandet være med på å styrke kvinners posisjon og verdi i samfunnet.

Manglende utdanning blant kvinner er særlig et problem i Øst-Kenya og ved kysten. Derfor ønsker Misjonssambandet å gi voksne i dette området tilbud om grunnleggende lese- og skriveopplæring. Etter kurset fortsetter noen med å lære både engelsk og matematikk. Misjonssambandet vil med lese- og skriveferdigheter gi et viktig bidrag i kampen mot fattigdom, og for likestilling og samfunnsdeltagelse. Gjennom kurs innen syng er en også med på å bidra til at kvinnene kan få seg arbeid.

Livsvilkår

I Øst-Kenya er tørkeperiodene preget av prekær vannmangel. Misjonssambandet driver derfor et vann, helse og hygiene-prosjekt i Tana River. Ved hjelp av sterk lokal deltakelse bygges dammer i flere landsbyer for å samle regnvann til drikkevannskilder. Mange sisterner er ferdige og sikrer allerede vann til menneskene i nærområdet, og flere er under utgraving. Som et ledd i helse- og hygieneundervisningen samarbeider også Misjonssambandet med lokalbefolkningen om å få en slutt på det store søppelproblemet. Prosjektet vil forbedre hverdagen for både dyr og mennesker i mange landsbyer.

Forsoningsarbeid

Misjonssambandet ønsker å bidra til å dempe konfliktnivået i Øst-Afrika, særlig ved å bryte ned fordommer mellom kristne og muslimer i Tana South. Gjennom interkulturelle aktiviteter, seminarer og fredsfestivaler gir Misjonssambandet mennesker anledning til å lære om hverandre og ha kontakt med naboer de vanligvis ikke har med å gjøre. Vi ønsker også å utruste kristne fagfolk som bor i sensitive områder og som ønsker å vitne om Jesus til sine omgivelser. De møtes jevnlig i små grupper hvor de deler erfaringer, leser Bibelen og ber sammen. På den måten bygger de fellesskap i områder hvor det er vanskelig å være kristen.

Helse

Kr 5,5 mill.

Mor og barn

Øst-Afrika har store helseutfordringer. Dette vil Misjonssambandet være med og bekjempe, i

samarbeid med myndigheter og helseinstitusjoner.

Misjonssambandet arbeider for å øke kompetansen og kunnskapen i lokale helseinstitusjoner, særlig innen mor/barn-helse. Arbeidet er ressurskrevende og møter mange harde og vanskelige utfordringer. Vi underviser lokalt helsepersonell på helseinstitusjoner, og sammen med ledelsen på institusjonene utarbeider vi gode strukturer og rutiner.

Lokale fagfolk

I enkelte områder i Øst-Afrika er såkalt «braindrain» et stort problem. Ved også å arbeide med kapasitetsbygging ved utdanningsinstitusjoner vil Misjonssambandet bidra til å redusere fraflytting av høyt utdannede fagfolk til andre land («braindrain»). Vi vil sammen med lokale aktører bidra til at utdanningsinstitusjonene holder høy faglig kvalitet.

TANZANIA

Teologisk utdanning

Kr 200 000

Utdanning av kristne ledere

Den evangelisk-lutherske kirken i Tanzania (ELCT) er i stadig vekst, men har ikke nok prester og kristne ledere. Misjonssambandet ønsker å bidra til teologisk utdanning og støtter kirken både sentralt og lokalt. I 2025 sender vi korttidspersonell til bibelskolene Kiabakari og Waama, hvor vi tidligere har hatt stasjonære misjonærer. Målet er at tanzanianske ressurspersoner fortsatt kan drive arbeidet videre i Mara og Mbulu på en god måte.

Østlige Afrika

Kontakt:

Kristoffer Krohn Sævre
Stedlig representant

nlmostafrika@nlm.no

Mediearbeid

Kr 500 000

Litteratur

Det er stort marked for kristen litteratur i Tanzania. Misjonssambandet og DLM (Dansk luthersk misjon) driver sammen et litteraturarbeid med navnet Soma Biblia (= Les Bibelen). Soma Biblia er Tanzanias største litteraturmisjon og selger mer enn 800 000 bibler, bøker og traktater i året.

Soma Biblia gir blant annet ut bladet «Riziki», som er rettet mot prester og evangelister, og barnebladet «Twende» (La oss gå), som formidler kristen tro til barn og unge. Soma Biblia ønsker å gi ut sunn, evangelisk litteratur som en motvekt til framgangsteologi, og spre evangeliet i Tanzania og Øst-Afrika. Misjonssambandet bidrar som deleiere og sitter i styret.

Animasjonsfilm

Drives i samarbeid med Norea Mediemisjon.

Det finnes svært få kristne barnefilmer i Øst-Afrika. Misjonssambandet ønsker å formidle den grunnleggende frelseshistorien til barn ved å lage Øst-Afrikas første Motion Capture animasjonsfilmserie basert på bibelfortellinger. (Les mer om dette på s. 58.)

Filmserien vil omfatte 28 korte filmer. I tillegg produseres hørespill, musikkvideoer, sanger og henna-tegninger.

Filmene har blitt lovet distribusjon i hele Afrika og skal oversettes til flere språk. Misjonssambandet håper filmene kan gå over grenser og nå unådde folkegrupper i flere land.

Region Midt-Norge

E-post: midt-norge@nlm.no
Tlf: 474 75 900

Region nord

E-post: nord@nlm.no
Tlf: 454 16 210

Region nordvest

E-post: nordvest@nlm.no
Tlf: 70 17 44 00

Region sør

E-post: sor@nlm.no
Tlf: 38 02 44 32

Region sørvest

E-post: sorvest@nlm.no
Tlf: 51 82 31 00

Region vest

E-post: vest@nlm.no
Tlf: 55 90 48 00

Region øst

E-post: ost@nlm.no
Tlf: 22 00 73 90

Norge

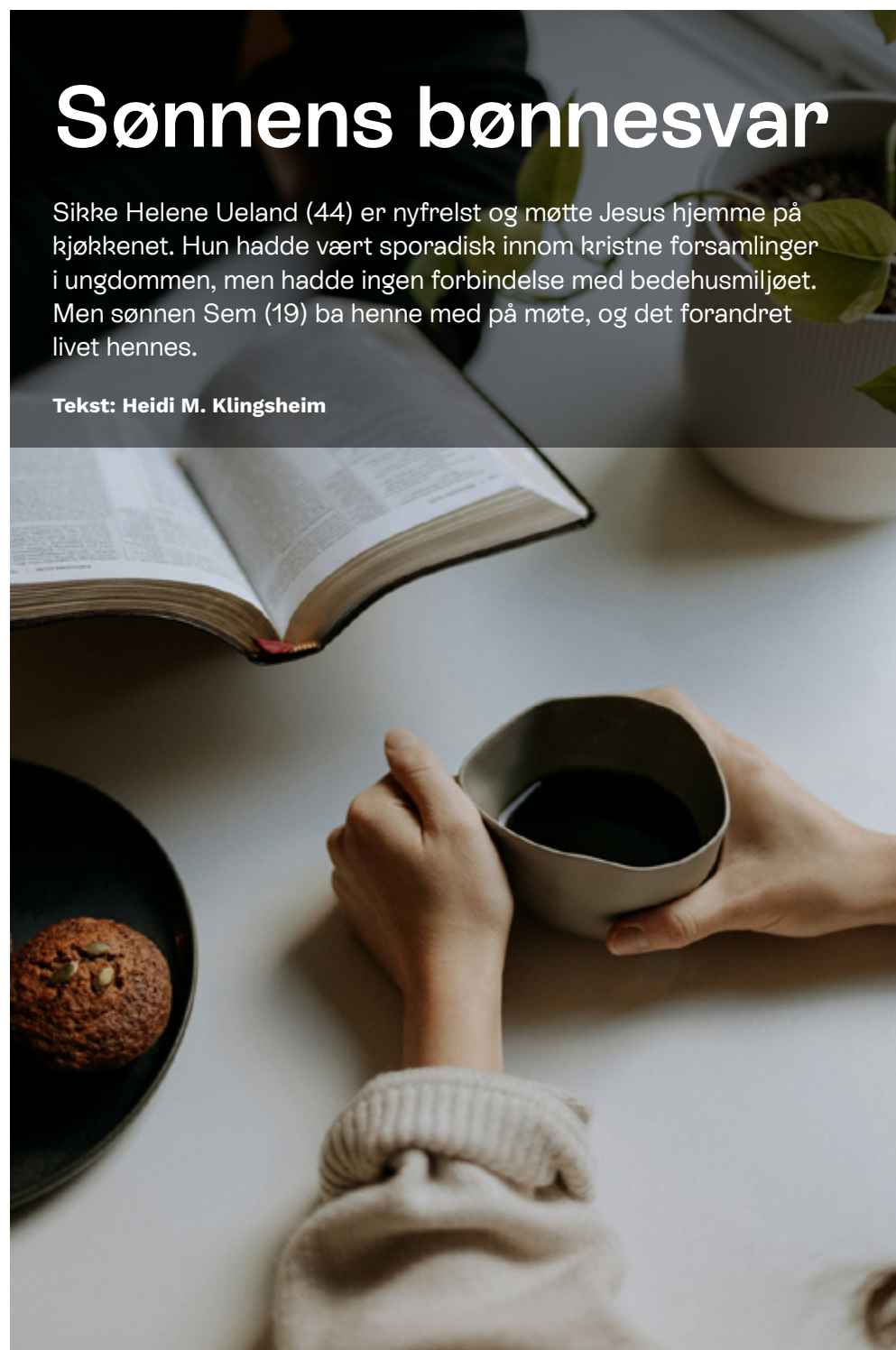
Norge: Takk og be

- Takk for alle i Norge som ønsker å følge Jesus. Be om beskyttelse, glede og visdom for nyfrelste.
- Takk for alle som formidler evangeliet på ulike måter i små og store fellesskap, be spesielt for alle som har lederansvar.
- Be for det flerkulturelle arbeidet. Be om beskyttelse og visdom for de som opplever forfølgelse, og be for dem som er engasjert i dette arbeidet.
- Be for barnehagene og skolene, be for barna, elevene, foreldre og ansatte.
- Be for leirsteder, gjenbruksbutikker, nærmiljøsentre, be for ansatte og frivillige og for alle som får et møte med Jesus disse stedene.
- Be for alt mediearbeid, radio, podkast og nettsider.
- Takk og be for alle frivillige og ansatte i Misjonssambandet.
- Be om at vi må være gode vitner i hverdagen.

Sønnens bønesvar

Sikke Helene Ueland (44) er nyfrelst og møtte Jesus hjemme på kjøkkenet. Hun hadde vært sporadisk innom kristne forsamlinger i ungdommen, men hadde ingen forbindelse med bedehusmiljøet. Men sønnen Sem (19) ba henne med på møte, og det forandret livet hennes.

Tekst: Heidi M. Klingsheim

ILL.FOTO: PRISCILLA DU PREEZ, UNSPLASH

– Det har alltid vært mange kristne i klassen til Sem. Så vi har sendt ham på leirer, selv om vi var lite involvert i miljøet hans. Etter hvert forsto vi at han var blitt kristen, men hadde ikke noe imot det. Det var fint for ham, og han hadde gode venner i det kristne miljøet.

Sikke Helene Ueland (bildet) bor på Jæren sammen med mann og tre barn. Eldstesønnen Sem har gått i et kristent miljø i flere år.

– Han pleide å sykle til møtene, men en søndag var det sånn et drittvær, så jeg tilbudte meg å kjøre ham til bedehuset, smiler Ueland.

– Ja, men på en betingelse: at du blir med inn, svarte han.

ALVORLIG SYKDOM

– Det var jo helt utenfor min komfortsone å bli med inn på det møtet, og møtet var faktisk ganske kjedelig, ler Ueland. – Men jeg ble godt tatt imot, og folk var veldig hyggelige.

– Det var noe nytt, og uvant med møtene, men Sem fortsatte å spørre meg, så jeg ble med flere søndager. Etter hvert ble jeg jo kjent med folk, og jeg hadde nok litt fordommer mot kristne fra før, men fant ut at det var jo vanlige folk, med vanlige jobber og vanlige liv.

Ueland jobber 50 % på grunn av en leversykdom. Daglige utfordringer med egen helse tar på i det lange løp, og hun vet at hun sannsynligvis ikke får et langt liv – uten en ny lever. Både fysiske utfordringer – og den psykiske – har tatt på.

FOTO: HEIDI M. KLINGSHEIM

– Dersom jeg skal leve lenger, må noen donere en lever til meg en gang i fremtiden, en organonor. En familie, som står i den sorteste sorg, må ta den avgjørelsen at de skal donere vekk organene til den døde, for at jeg skal få livet. Jeg grublet veldig på dette, og det var veldig tungt for meg. Skikkelig tungt.

JESUS KOM

En dag hun gikk og grublet på de premissene som lå til grunn for at hun selv skulle få leve, opplevde hun at det ble helt stille på kjøkkenet.

– Det var som et vaku-um, og alt stilnet. Jeg hørte en stemme som sa: «Men, Sikke Helene, jeg døde for at du skulle få evig liv!» Det var Jesus, og jeg ble fylt av en fred som jeg ikke hadde kjent før. Jeg var ikke i tvil lenger: Jesus finnes! Etterpå har de vanskelige tankene mine vært borte.

Les mer om Sikke Helene Ueland og sønnen Sem i Utsyn nr 4.

I en tid i endring

I en verden preget av ensomhet og uro er det stort behov for fellesskap som gir kjærlighet, håp og sannhet. Som kristne har vi et unikt oppdrag – å bygge fellesskap som ikke bare støtter hverandre, men som aktivt inviterer andre inn for å møte Jesus. Hvordan kan vi bli slike fellesskap?

Vi lever i en tid i endring. Med stor usikkerhet om hva morgendagen vil bringe. Selv om vi er forsikret «opp over ørene» hjelper det oss lite i møte med den usikkerheten vi har erfart de senere årene. Både med pandemi og krig som har satt spor i oss.

Vi lever i en tid i endring. På samme tid som vi opplever at det er mer krevende å være en etterfølger av Jesus i dag, opplever vi samtidig at det rundt i Norge i dag er flere som oppsøker kristne fellesskap og kommer til tro. Flere enn på mange år.

Vi lever i en tid i endring. Men Gud står fast ved sine løfter! Vær med på å bygge fellesskap bygd på tilliten til Gud og som preges av Hans omsorg for oss. Vi trenger små og store fellesskap i hjemmene, på bedehusene og i våre menigheter rundt i landet. Be for dette arbeidet, så Gud kan lede oss. Du kan også være med og støtte dette arbeidet med de midlene du er gitt.

Jarleif Gaustad
Leder for fellesskapsutvikling
avd Norge

Ønsker du å starte et fellesskap eller har andre spørsmål om fellesskap, ta kontakt med den regionale fellesskapsutvikleren eller Jarleif Gaustad, leder for fellesskapsutvikling avd Norge, jargau-stad@nlm.no

Dere er verdens lys! En by som ligger på et fjell, kan ikke skjules. Heller ikke tenner man en oljelampe og setter den under et kar. Nei, man setter den på en holder, så den lyser for alle i huset.

Slik skal deres lys skinne for menneskene, så de kan se de gode gjerningene dere gjør, og prise deres Far i himmelen!

Matt 5,14-16

Sør-Amerika

8 utsendinger
teologisk utdanning
evangelisering
barn og unge
samfunnsutvikling

Nord-Afrika

6 utsendinger
samfunnsutvikling
kristent fagpersonell

Vest-Afrika

10 utsendinger
evangelisering
bibeloversettelse og litteraturarbeid
mediearbeid
samfunnsutvikling

Norge

En stor mengde
frivillige og
ansatte.

Midtøsten

10 utsendinger
teltmaker

Sentral-Asia

11 utsendinger
teologisk utdanning
samfunnsutvikling
kristent fagpersonell

Mongolia

10 utsendinger
teologisk utdanning
evangelisering
barn og ungdom
samfunnsutvikling

Østlige Afrika

37 utsendinger (inkludert NCS)
teologisk utdanning
samfunnsutvikling
helse
mediearbeid

Stor-Kina

3 utsendinger
teologisk utdanning
evangelisering
samfunnsutvikling

Japan

13 utsendinger
teologisk utdanning
evangelisering
barn og ungdom
mediearbeid

Indonesia

9 utsendinger
teologisk utdanning
evangelisering
barn og ungdom
samfunnsutvikling
helse og kristent fagpersonell

Verden for Kristus

Misjonssambandet

Antall utsendinger er per januar 2025.

Blir du med og gir evangeliet videre?

Jesus har bedt sine etterfølgere om å gi evangeliet videre og hjelpe mennesker som lider. Det er derfor Misjonssambandet har visjonen Verden for Kristus. Dette kallet har han gitt til alle, og det er derfor vi ber, gir og går. Alt er en tjeneste for ham, også givertjenesten. Ved å bli fast giver eller øke beløpet, er du med på at evangeliet kan nå enda lenger ut og bidrar til forutsigbarhet i arbeidet.

Tusen hjertelig takk for gaven!

gi.nlm.no

ILL.FOTO: PRIVAT

Støtt arbeidet

Fast givertjeneste

Du kan inngå en fast giveravtale til alt Misjonssambandets arbeid eller til et spesielt land/felt. Dette gjør du på gi.nlm.no (eller send inn skjemaet under). I avtalen kan du godskrive ditt fellesskap, og du kan velge å øke din faste avtale med 3 % økning hvert år (den omtrentlige prisstigningen hvert år).

Du kan også endre din faste giveravtale på minsider.nlm.no.

Enkeltgave

Du kan gi en enkeltgave på gi.nlm.no eller på kontonr **8220 02 90131** eller på Vipps **#700 000**.

Ønsker du å gi en bursdagsgave til arbeidet? Du kan starte en innsamling på gi.nlm.no/minbursdag. Du kan også starte en innsamling

på spleis.no/nlm. Ta kontakt med info@nlm.no hvis du ønsker informasjon om konkrete prosjekt.

ungGlobal

ungGlobal er Misjonssambandets ungdomskonsept. Vi drømmer om at alle barn og unge i verden skal få mulighet til å høre om og ta imot evangeliet om Jesus og få håp om en bedre hverdag og en god fremtid.

Gjennom ungGlobal støtter vi Misjonssambandets prosjekter blant barn og unge rundt om i hele verden.

Vi ønsker å engasjere unge mennesker for misjonsarbeidet gjennom å – se og bidra i arbeidet på nært hold – støtte arbeidet økonomisk – bli med på misjonskonferanser – holde seg oppdatert og være med i bønn for unge mennesker rundt i verden

Les mer på ungglobal.no.

Givertjeneste for ungdom/voksen

Du kan bli fast giver gjennom ungGlobal. Da blir du med og bidrar til at misjonsarbeidet som Misjonssambandet driver blant barn og unge i Afrika, Asia og Sør-Amerika kan nå enda lenger.

Du kan bli fast giver på ungGlobal.no, eller du kan gi en enkeltgave på Vipps **#71171** eller til gavekonto **8220 02 90131** (merk med «ungGlobal»).

Givertjeneste for barn

(tidligere Barnas Misjonsprosjekt)

Driver du et barnelag og vil lære barna om misjon? Gjennom filmer og artikler lærer barn i Norge om andre kulturer og land hvor Misjonssambandet driver arbeid. I tillegg kan man gi en gave til ungGlobal for barn på Vipps **#521652** (anonym gave) eller gavekonto **8220 02 90131**, merkes «ungGlobal Sentral-Asia» skoleåret 24/25 og «ungGlobal Sør-Amerika» skoleåret 25/26.

SKATTEFRADRAG

Ønsker du skattefradrag på gaver gitt til Misjonssambandet? For å få skattefradrag trenger vi ditt fødselsnummer. Dette kan oppgis på **22 00 72 00** eller på minsider.nlm.no. I 2025 er skattefradragsgrensen på 25 000.

KONTAKT OSS

Har du spørsmål om givertjeneste? Kontakt oss på e-post giver@nlm.no eller på telefon **22 00 72 00**. Du finner også informasjon på nlm.no

Fast giveravtale

SVARKUPONG **Avtale Giro** BETALINGSOPPDRAG
SENDES: MISJONSSAMBANDET GIVER, SINSENVN. 25, 0572 OSLO

JA, jeg vil bli fast giver til Misjonssambandet

Jeg ønsker å bli landfadder til:

Jeg ønsker å gi kr/mnd

Jeg ønsker å bli fast giver til ungGlobal

Jeg vil ENDRE min faste givertjeneste

Jeg ønsker å øke med kr/termin
eller gi totalt kr/termin

Avtalegiro eller Tilsendt giroblankett

Jeg ønsker en årlig økning på 3 %

Trekkdato mellom 15. og 25.:

Gaven skal godskrives min forening:

Personnummer:

(Fylles ut dersom du ønsker skattefradrag. I 2025 gis det skattefradrag på gaver mellom 500,- og 25 000,-)

Ved å inngå avtale om fast givertjeneste vil Misjonssambandet lagre dine personopplysninger og følge deg opp i henhold til vår personvernerklæring (les mer på misjonssambandet.no/personvern)

Personlig informasjon (Bruk BLOKKBOKSTAVER, felt merket med * må fylles ut)

*Navn:

*Adresse:

*Postnr: *Poststed:

*E-post:

*Født: *Mobil: Tlf:

Opplysninger til banken
Kredittkonto: **8220 02 90131**

Belast mitt kontonr:

Beløpsgrense per trekkmåned kr: (trenger ikke fylles ut)

Jeg har gjort meg kjent med og aksepterer avtalevilkår for AvtaleGiro.

.....
Sted/dato

.....
Underskrift av kontoinnehaver

KID-nummer:

(fylles ut av Misjonssambandet)

Lyset skinner i mørket,
og mørket har ikke
overvunnet det.

Joh 1,5

Misjonssambandet

Sinsenveien 25
0572 OSLO

Tlf: 22 00 72 00

Giverkonto: 8220 02 90131

misjonssambandet.no